

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Εκδίδεται από την Οργάνωση Εργατική Δημοκρατία

Μαυρο στο κομμα
της λιτοτητας
του σοβινισμού
και εοκαβητισμού
αναλυση σελ. 6 - 7

ΨΗΦΟ ΣΤΟ ΑΚΕΛ

αλλα...

η ψηφος δεν αρκει!

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

Μαζικές κινητοποιησεις η απαντηση στις βομβες και τη τρομοκρατια. σελ. 3

Εκδηλώσεις επαναπροσεγγίσης

Οι εκδηλώσεις για την επέτειο της δολοφονίας των Καβαζογλου - Μισιαλουλη φετος έγιναν μεσα σε ενα εντονο κλιμα αναβίωσης του γριβισμού και της ενωσιολογίας.

Οι επιθεσεις εναντια στα οικηματα αριστερων σωματαων, η βομβα στη ΠΕΟ στη Λεμεσο, οι επιθεσεις εναντια στο πανεπιστημιο απο τους νοσταλγους του «Ελλας ελλήνων χριστιανων» εχουν προκαλεσει την αγανακτηση και την οργη καθε δημοκρατη εργαζομενου και νεολαιου.

Η πορειες στη Λευκωσια στις 6 του Απριλη και στις 7 στο Δαλι στη μνημη των αγωνιστων εργατων της ελληνοτουρκικης φιλιας καθως και τα αποκαλυπτηρια του μνημειου των δυο ηρωων στις 21 του Απριλη στην Αθηναιου εδωσαν την ευκαιρια να εκφραστει αυτη η οργη.

Εκατονταδες αριστεροι, νεολαιοι και εργαζομενοι συμμετειχαν στις εκδηλωσεις δειχνωντας εμπραχτα οχι μονο την εχτιμηση τους για τη θυσια των δυο ηρωων αλλα και την αντιθεση τους με την αναβιωση των φασιστικων μεθοδων των νοσταλγων του εοκαβητισμου.

Η Εργατική Δημοκρατία συμμετείχε σε όλες τις εκδηλώσεις ενισχυ-

ντας τις με την παρουσία της και τα συνθήματα της όπως «οχι στο σοβινισμό - ελληνες και τουρκοι εργατες ενωμενοι», «λεφτα στην εργατια - οχι για μνημεια φασιστικα» και «λιτοτητα ανεργια σωβινισμος - να φυγει ο Κληριδης και ο Συναγερμος». Συνθήματα που προβαλλουν οχι μονο την αναγκη για μια ειλικρινη επα-

ναπροσεγγιση αλλα συνδεουν αυτο τον αγωνα με την παλη εναντια στην κυβερνηση του Κληριδη που με την λιτοτητα, τον ελληνοκεντρισμο, την προγονολατρευια και τα πολεμοκαπηλα δογματα της, εχει ανοιξει το δρομο στους φασιστες να βγαιουν ανοιχτα και να προκαλουν με τα εμετικα τους συνθήματα και τις βομ-

βες τους.

Στις τρεις εκδηλωσεις πουληθηκαν συνολικα 116 εφημεριδες ενω ηταν φανερη η διαθεση που υπαρχει σε αρκετο κοσμο για να κοντραρει τους νοσταλγους της ΕΟΚΑ Β' και τη κυβερνηση που τους ζεσταινει στο κορφο της.

Η πορεία των μοτοσυκλετιστων καλλιεργει το σοβινισμο

Τον ερχομενο Αυγουστο με πρωτοβουλια της Κυπριακης Ομοσπονδιας Μοτοσυκλετιστων (ΚΟΜ) προκειται να γινει μια πορεια μοτοσυκλετιστων με αφετηρια το Βερολινο και τελικο προορισμο οπως περηφανα διαλαλουν, την Κερυνεια.

Μια πορεια που υποστηριζεται ολομυχα απο την ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη αλλα και την εκκλησια που εκτος απο ευχες και προτροπες για οσο το δυνατο μεγαλυτερη συμμετοχη σε αυτη, εισεφερε 10 χιλιαδες λιρες για οικονομικη στηριξη της πορειας.

Οι μοτοσυκλετιστες θα πανε στη Γερμανια και αλλου για να ζητησουν βοηθεια απο Γερμανους και αλλους ευρωπαιους μοτοσυκλετιστες. Δεν υπαρχει καμια αμφιβολια οτι μεσα στους Γερμανους νεοναζι που καινε καταυλισμους με τουρκους μεταναστες θα βρουν ευκολα συμπαραστατες.

+Η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη και η κυβερνηση εχει καθε λογο να ενισχει τετοιες εκδηλωσεις, γιατι συντηρουν και δυναμωνουν μεσα στους ελληνοκυπριους τον μυθο οτι η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη ειναι το "αθωο θυμα" στο Κυπριακο και οτι για ολα φταιει ο τουρκικος στρατος και η διαχωριστικη γραμμη που επεβαλε το 1974. Οι επιθεσεις των

ελληνοκυπριακων ενοπλων ομαδων και οι σφαγες σε βαρος των τουρκοκυπριων το '63-'64 και της εθνοφρουρας το '67 στη Κοφινου αλλα και το '74 στη Τοχηνη, τη Μαραθα και αλλου εξαφανιζονται δια μαγειας. Με την ιδια ταχυδακτυλουργια εξαφανιζονται και οι διαχωριστικες γραμμες που επεβαλε στους τουρκοκυπριους η εθνοφρουρα και ο ελληνικος στρατος απο το '64 μεχρι το '67 οταν στριμωξαν τους τουρκοκυπριους, το 18% του πληθυσμου μεσα στους θυλακες που αποτελουσαν μολις το 4,8% του κυπριακου εδαφους. Κανενας απο αυτους που σημερα δειχνουν αυτην την ευαισθησια για τις διαχωριστικες γραμμες δεν ειπε τοτε τιποτα. Η ευαισθησια τους εμφανιστηκε οταν εχασε η δικη μας πλευρα. Ειναι μια εθνικιστικη ευαισθησια.

Γι αυτο οι πορειες αυτου του ειδους δεν εχουν να προσφερουν τιποτα, ουτε στην προσπαθεια για ειρηνη στη Κυπρο, ουτε και πολυ περισσοτερο για το χτισμο της φιλιας και της εμπιστοσυνης αναμεσα στους ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους νεολαιοις. Τους μονους που εξυμνηρουν ειναι την ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη και τους σωβινιστες και

στις δυο πλευρες. Δεν ειναι τυχαιο εξαλλου που η κυβερνηση, η εκκλησια και το υπολοιπο κατεστημενο που σε αλλες εποχες χαρακτηριζει τους μοτοσυ-

Απο τους Γερμανους νεοναζι που καινε ξενωνες με τουρκους μεταναστες ειναι σιγουρο οτι θα βρουν ευκολα συμπαρασταση οι ελληνοκυπριοι σωβινιστες

κλετιστες σαν αλητες, βρωμικους μακρομαλληδες και χασηκλιδες, ερχονται σημερα και τους αποκαλουν λεβεντομυχους και πατριωτες και τους χρηματοδοτουν. Αυριο οταν η πορεια θα εχει τελειωσει, ολοι αυτοι οι υποκριτες δεν θα εχουν κανενα προβλημα να ξαναρχισουν το κυνηγητο των μοτοσυκλετιστων.

Κανενας δημοκρατης, νεολαιος και εργαζομενος δεν εχει να κερδισει τιποτα απο αυτη τη πορεια και δεν πρεπει να παρει μερος. Αντιθετα, θα μπορούσαν να καλεσουν μια ανοιχτη συναντηση ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων νεων στο Ληδρα Παλας και να οργανωσουν ενα φεστιβαλ επαναπροσεγγισης και να δωσουν την ευκαιρια σε νεους και απο τις δυο κοινοτητες να γνωριστουν, να μιλησουν για τις εμπειριες τους, τις φοβιες τους, τις προσδοκιες και τα ονειρα τους. Αυτο θα ηταν μια πραγματικη συμβολη για την ειρηνη στη Κυπρο. Προς αυτη την κατευθυνση ειναι που πρεπει να δουλεψουν οι νεολαιοι που εχουν ειλικρινεις δημοκρατικες ευαισθησιες και να απομονωσουν τους σωβινιστες και τους φασιστες που πρωτοστατουν σε αυτην την πορεια.

Ντινος Ιασωνος

Αγρια εκμεταλλευση ζευγαριων για εξωσωματικη γονιμοποιηση

Προσφατα εγινε καταγγελια απο ζευγαρι οτι εξαπατηθηκε απο ιδιωτικη κλινικη που κανει εξωσωματικες γονιμοποιησεις και γεννησε παιδι με μεσογειαικη Αναμια. Η απατη διαπιστωθηκε ευκολα γιατι μονο η μητερα εχει το στιγμα ενω ο συζυγος που υποτιθεται χρησιμοποιηθηκε το σπερμα του δεν ηταν φορεας του στιγματος.

Η γονιμοποιηση συμφωνα με εξετασεις που εγιναν απο το Κεντρο Θαλασσαμιας εγινε με σπερμα αγνωστου δοτη που ηταν φορεας του στιγματος.

Ειναι η δευτερη φορα που ζευγαρι καταγγελλει οτι εξαπατηθηκε απο ιδιωτικη κλινικη που κανει εξωσωματικες γονιμοποιησεις. Οι κλινικαρχες εκμεταλλεουνται τα ζευγαρια που δεν μπορουν να αποκτησουν παιδια και αφου τους κανουν μακροχροניות θεραπειες χωρις αποτελεσμα τους πειθουν να κανουν εξωσωματικη γονιμοποιηση εστω κι αν γνωριζουν οτι το σπερμα του συζυγου δεν ειναι καταλληλο. Ετσι πολλες φορες χρησιμοποιουν αλλο σπερμα χωρις να πουν τιποτα στους γονιους.

Τα ατεκνα ζευγαρια στη Κυπρο ειναι αρκετα και η διαδικασια της υιοθεσιας που βρισκεται στα χερια της εκκλησιας ειναι πολυεξοδη και χρονοβορα. Πολλα ζευγαρια χρειαστηκε να πηγαϊνοερχονται για ενα με δυο χρονια σε χωρες της Ανατολικης Ευρωπης για να μπορεσουν να υιοθετησουν ενα παιδι. Ενω μετα τη υιοθεσια εχουν τον πειστικο ελεγχο του Γραφειου Ευημεριας. Ειναι γνωστη η περιπτωση ανδρουμνου που τους πηραν το παιδι με τη δικαιολογια οτι ηταν ηλικιωμενοι.

Ετσι τα ατεκνα ζευγαρια η θα πεσουν θυματα της κερδοσκοπιας των κλινικαρχων η της μακροχρονιας διαδικασιας της υιοθεσιας.

Τελικα, και αυτη η υποθεση εκλεισε εξωδικα αφου δεν υπαρχει νομοθεσια που να προστατευει τα ζευγαρια απο τετοια εγκληματικα «λαθη» ενω απο την αλλη οι κλινικαρχες εχουν την δυναμη και τα λεφτα να κλεινουν στοματα. Ομως οσα λεφτα και η ταλαιπωρια των γονιων αλλα και του ιδιου του παιδιου ειναι ανυπολογιστες. Το προβλημα παραμενει και ο κινδυνος για νεα «λαθη» ειναι μεγαλος.

Το κρατος εχει την ευθυνη να προστατευσει την υγεια του κοσμου. Η εξωσωματικη γονιμοποιηση και ολες οι σχετικες αναλυσεις πρεπει να γινονται δωρεαν απο τα κρατικα νοσοκομεια. Μονο ετσι θα σταματησει η εκμεταλλευση και η κερδοσκοπια των κλινικαρχων.

Αλκης Κοκκινος

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Κινητοποιήσεις η απάντηση στις βόμβες και την τρομοκρατία

Η βομβιστική επίθεση στα γραφεία της ΠΕΟ Λεμεσού καταδικάστηκε σχεδόν από όλα τα κόμματα και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις. Όλοι όμως προσπάθησαν να την παρουσιάσουν σαν μεμονωμένο περιστατικό χωρίς ιδιαίτερη σημασία.

Οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης και της αστυνομίας μάλιστα αφήσαν υπονοούμενα ότι την βόμβα μπορεί να την έβαλαν τουρκοί πράκτορες που «επιδιώκουν αποσταθεροποίηση του εσωτερικού μας μετώπου».

Ακόμα και ο ίδιος ο Γ.Γ. της ΠΕΟ δέκτηκε έμμεσα ότι ήταν ένα μεμονωμένο περιστατικό όταν δήλωσε ότι «μακάρι αυτή η πρώτη βόμβα να είναι και η τελευταία». Γενικά το ΑΚΕΛ υποβάθμισε το ζήτημα και το αφήσε να πεσει στα μαλακά.

Σηκώνουν κεφάλι

Θα ήταν μεγάλο λάθος όμως να υποτιμήσουμε αυτές τις επιθέσεις. Η βομβιστική επίθεση στα γραφεία της ΠΕΟ ερχεται σαν η συνέχεια μιας σειράς από παρόμοια περιστατικά. Τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει συχνό φαινόμενο τα φασιστικά συνθήματα στους τοίχους, που βρίζουν και απειλούν την ζωή των αριστερών και οι επιθέσεις εναντίον σε αριστερά σώματα.

Περσι την ίδια περίπου εποχή είχαμε την επίθεση εναντίον στο βουλευτή του ΑΚΕΛ Φιλίππου και λίγο αργότερα βομβιστική επίθεση σ'ένα άλλο αριστερό σώμα, τη Προοδο.

Στον αγώνα ΟΜΟΝΟΙΑΣ - ΑΠΟΕΛ, στην κερκίδα του ΑΠΟΕΛ κυριαρχήσαν τα φασιστικά και αντικομμουνιστικά συνθήματα. Την προηγούμενη νύκτα στο γηπέδο και μετά το παιχνίδι έξω από οικία του ΑΠΟΕΛ γραφτή-

καν συνθήματα όπως, «ΕΟΚΑ β' ξαναχτύπα», «κομμουνία θα γίνεται σαπούνια», «γκυλικοί σταυροί και άλλα παρόμοια. Λίγο μετά τα εγκαίνια του μνημείου των Καβαζογλου και Μισιαούλη στην Αθηνού καποιοι κατέβασαν και εξαφανισαν τις σημειες του ΑΚΕΛ και της ΠΕΟ.

Η Αριστερά πρέπει να αντιμετωπίσει σοβαρά αυτές τις επιθέσεις γιατί είναι τα πρώτα σημάδια που δείχνουν ότι οι φασίστες τολμούν να ξανασηκώσουν κεφάλι. Η επιλογή της μερας, 21η Απριλίου επέτειος του χουντικού πραξικοπήματος στην Ελλάδα, η επιλογή του χώρου, τα γραφεία της αριστερης συντεχνιας, δεν αφήνουν καμία αμφιβολία για την ταυτότητα και την ιδεολογία των δράστων. Προκειται για φασιστικές προκλήσεις και σαν τέτοιες πρέπει να τις αντιμετωπίσουμε.

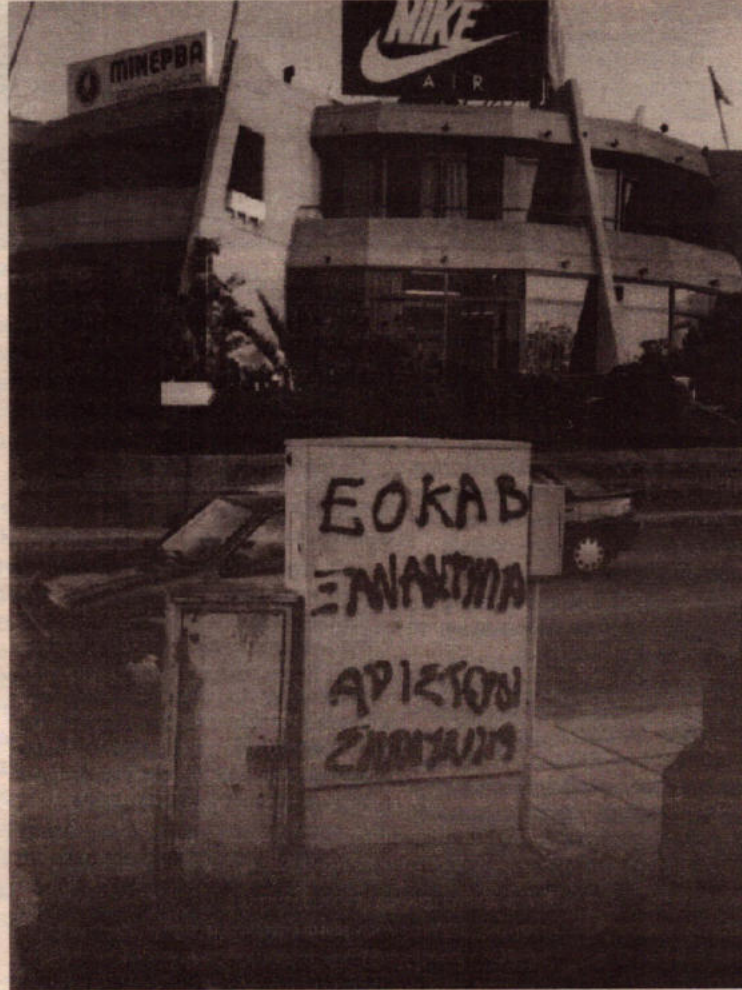
Ευθυνεται η κυβέρνηση

Τα κόμματα προσπάθησαν να παρουσιάσουν τους δράστες σαν μεμονωμένους εξτρεμιστές. Αυτό που έχασαν όλοι να πουν όμως είναι ότι αυτός που ανοίξε το δρόμο για να εμφανιστούν τέτοια επεισόδια είναι η ίδια η κυβέρνηση.

Ο Κληρίδης για να καταφέρει να αναρριχηθεί στην εξουσία δεν δίστασε να παίξει το χαρτί της αντικομμουνιστικής υστερίας για να συσπειρώσει μαζί του τα διάφορα κομμάτια της δεξιάς, τους σοβινιστές, τους εοκαβητατζήδες και τους πραξικοπηματίες.

Εξαργυρώνοντας τις υποσχέσεις που έδωσε σε όλους αυτούς ηρθε μετά να αποκαταστήσει τους 62, να τιμή τον φασίστα Γριβα και να του κτίσει μνημεία.

Ακόμα η πολιτική της λιτοτητας έχει φέρει την κυβέρνηση σε συγκοπή με τη μεγάλη μάζα της εργατικής τάξης, γι αυτό αναζητά ερισματα στα πιο ακραία στοιχεία της δεξιάς παραταξης και της εθνικοφροσύνης. Δεν είναι τυχαίο που στο ψηφοδέλτιο του Συναγερμού υπάρχουν τόσοι πολλοί γνωστοί πρα-

Αυτές οι προκλήσεις δεν είναι μεμονωμένα περιστατικά. Είναι συχνό φαινόμενο και πρέπει να απαντηθούν και να απομονωθούν οι νοσταλγοί της ΕΟΚΑ Β.

ξικοπηματίες. Γι' αυτό παίζει το χαρτί του ελληνοκεντρισμού και προβάλλει τα πολεμοκαπηλα δόγματα που έκανε με τον Αρσενή.

Αυτή η πολιτική όμως είναι που ανοίξε το δρόμο στους νοσταλγούς της ΕΟΚΑ Β να αναθάρσουν. Είναι άστυιο να μιλά ο κυβερνητικός εκπρόσωπος για τουρκούς πράκτορες. Αν θέλει να βρει τα αίτια και τους δράστες της βομβιστικής επίθεσης εναντίον σ'ένα αριστερό συνδικατο ας κοιτάξει στην πολιτική της δικής του κυβέρνησης και στα στήριγματά της.

Να τους σταματήσουμε

Αν σήμερα δεν αντιδράσουμε, αν δεν καταγγείλουμε και απομονώσουμε τους νοσταλγούς του εοκαβτισμού και τους φασίστες που αρχισαν να ξεπροβάλλουν μαζί τους, αύριο θα βρεθούμε μπροστά σε χειρότερα. Γι' αυτό είναι λάθος να υποβαθμίζουμε τέτοια περιστατικά.

Μπορεί σήμερα οι φασίστες να είναι μικρές μειοψηφίες στο περιθώριο της κοινωνίας αλλά αν αφήσουμε να επικρατήσει η φασιστική τρομοκρατία μπορεί να μεγαλώσουν πο-

λυ γρήγορα. Πρέπει να στασουμε το αυγό του φασισμού πριν προλάβει να ξεπουλιασει.

Όταν εμφανίζονται φασιστικά συνθήματα οργανώνουμε συνεργεία και κινητοποιούμε κόσμο για να τα σβήσει. Όταν γίνονται βομβιστικές επιθέσεις οργανώνουμε συλλαλητήρια και πορείες και ζητούμε συμπαράσταση από κόμματα και οργανώσεις. Οργανώνουμε συνεργεία και μαζεύουμε υπογραφές καταδικής των φασιστικών επιθέσεων.

Έτσι μπορούμε σήμερα να κερδίσουμε την συμπαράσταση των απλών ανθρώπων και να απομονώσουμε τους φασίστες μέσα στην κοινωνία. Οι φασίστες δεν είναι απειλή μόνο για τους αριστερούς. Οπου επικρατήσαν ισοπέδωσαν τα πάντα με την θυρίωδία τους. Σήμερα οι δημοκράτες δεξιοί νεολαίοι, φοιτητές, μαθητές και εργαζόμενοι τρομάζουν το ίδιο όσο και οι αριστεροί στην σκεψη ότι μπορεί να ξαναζωντανέψει μια νέα περίοδο φασιστικής τρομοκρατίας. Όλοι αυτοί είναι συμμαχοί μας στη πάλη εναντίον στο φασισμό.

Η καλύτερη απάντηση για την βόμβα των φασιστών ήταν να οργανωθεί μια μαζική συγκέντρωση καταδικής της επίθεσης έξω από τα γραφεία της ΠΕΟ στην Λεμεσό. Κατι που δεν έγινε όμως, παρα το ότι καποιος κοσμος μαζευτηκε αυθορμητα.

Οι πρωτομαγιατικες εκδηλωσεις φετος μπορούν και πρέπει να παρουν αντιφασιστικο χαρακτηρα. Το ίδιο και οι προεκλογικες συγκεντρωσεις.

Πρέπει να δείξουμε στο κοσμο ότι αν θέλει να σταματήσει τους φασίστες όχι μόνο πρέπει να μαυρίσει το Συναγερμό στις εκλογες αλλά πρέπει να κοντράρει συνολικά, με απεργίες και συλλαλητήρια, την πολιτική της κυβέρνησης που τους ανοίγει το δρόμο.

Μαρξισμός

ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΑΡΧΑΡΙΟΥΣ

Τρεις συζητήσεις για τα βασικά του Μαρξισμού

- Τι είναι πολιτική
- Τι εννοούμε με ταξική κοινωνία
- Πως αλλάζει η κοινωνία

Λαϊκή Σκηνή - Καίμακλι
Κυριακή πρωί στις 5 Μαη
ώρα 10:00 π.μ - 1:30 μ.μ.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

DAVID McNALLY

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Συμφωνίες στρατιωτικής συνεργασίας Ελλάδας και Τουρκίας με το Ισραήλ

Ιμπεριαλιστικές συνεργασίες

Τις μερες του Πασχα ισραηλινα μαχητικά και μεταγωγικά αεροπλάνα πεταξαν πανω απο την Κυπρο με προορισμο την Τουρκια. Αυτό συνεπese με την αποκαλυψη της συμφωνιας στρατιωτικής συνεργασιας Ισραηλ - Τουρκιας.

Μετα απο ενα κικεωνα αντιφατικων δηλωσεων κυβερνητικων αξιωματουχων αποκαλυφθηκε οτι δεν επροκειτο για "παρβιαση" του κυπριακου εναεριου χωρου αλλα χρησημοποιηση απο το Ισραηλ διευκολυνσεων που του παραχωρησε η κυβερνηση Κληριδη.

Τις ιδιες μερες το Ισραηλ βομβαρδιζε ανελεητα τον νοτιο Λιβανο σκοτωνοντας ή τραυματιζοντας εκατονταδες αμαχους προσφυγες σε καταυλισμους μεσα σε στρατοπεδο του ΟΗΕ. Τιποτα δεν μας εγγυαται οτι δεν χρησημοποιησαν τον εναεριο χωρο της Κυπρου ή το εδαφος της για τις δολοφονικες τους επιθεσεις εναντια στους Παλαιστινιους ή δεν θα το κανουν στο μελλον οπως εκαναν εξαλλου οι «συμμαχικες» δυναμεις στον πολεμο του Κολπου.

Η αντιπολιτευση αντι να επικεντρωσει την κριτική της στο οτι η κυβερνηση, παραχωρει δικαιωματα και διευκολυνσεις στο σιωνιστικο κρατος του Ισραηλ, που η δημιουργια και η υπαρξη του στηρίζεται στην τρομοκρατηση του παλαιστινιακου λαου, για εξυμνηση των οικονομικων συμφεροντων των ιμπεριαλιστων στην περιοχη, χαρακτηριζει σαν υπονομευση της αξιοπρεπειας και εθνικη ταπεινωση «να παραχωρειται αδεια σε γειτονικη χωρα να χρησημοποιει το εδαφος μας για κινεες ασκησεις με τον κατακτητη» (Νεολοια).

Το προβλημα δηλαδη ειναι η στρα-

τιωτική συμφωνία του Ισραήλ με την Τουρκία και όχι ο βρωμικός ιμπεριαλιστικός ρολος του Ισραήλ στη Μ. Ανατολή.

Γι αυτο εξαλλου η αντιπολιτευση δεν ειπε τιποτα οταν παρομοια Στρατιωτική συμφωνία με τον Ισραηλ, που προβλεπει κοινες στρατιωτικες ασκησεις και ανταλλαγη πληροφοριων, υπογραφε πριν ενα χρονο και η Ελλαδα.

Παρομοιες συμφωνιες εχει υπογραψει η Ελλαδα με την Αιγυπτο και την Συρια και στα Βαλκανια με τη Βουλγαρια και Ρουμανια.

Αυτες οι συμφωνιες επεκτεινονται και στην Κυπρο λογω του Ενιαιου Αμυντικου Δογματος αναμεσα στην Κυπρο και την Ελλαδα. Η Κυπρος, ιδιαιτερα οσο αφορα τη Μεση Ανατολη θα επιτρεπει τη χρησημοποιηση του FIR, διευκολυνσεις στην υπο κατασκευη αεροπορικη και ναυτικη βαση και οι κυπριακες ενοπλες δυναμεις θα εχουν να διαδραματισουν σημαντικό ρολο στις τηλεπικοινωνιες και τον συντονισμο. Η προεκταση της αμυντικης συνεργασιας στην Ανατολικη Μεσογειο, συμφωνα με τον Αρσενη, τον Υπουργο Αμυνας της Ελλα-

δας, θα προβαλει την Κυπρο σαν το στρατηγικο "ακριτα" της Ευρωπαϊκης Ενωσης.

Νεα Ταξη

Μονο μεσα στα πλαίσια της Νεας Ταξης Πραγματων μπορουμε να εξηγησουμε το τι σημαινουν πραγματικα οι στρατιωτικες συμμαχιες της Ελλαδας-Κυπρου απο τη μια και της Τουρκιας απο την αλλη.

Οι τεραστιες ευκαιριες για οικονομικα κερδη που ανοιχθηκαν με την καταρρευση των κρατικων καπιταλισμων στα Βαλκανια και την διαλυση της Γιουγκοσλαβιας οπως και οι ψευδαισθησεις που δημιουργουνται στη Μεση Ανατολη απο την "Ειρηνευτικη Αραβοισραηλιτικη Συμφωνια" ανοιξαν για την Ελλαδα και Τουρκια ενα μεγαλο μετωπο ανταγωνισμων.

Αυτα τα οικονομικα συμφεροντα στις ιδιες γεωγραφικες περιοχες τις εχουν ριξει σε ενα αγωνα δρομου στρατιωτικων εξοπλισμων, συναψης στρατιωτικων συμμαχιων και διπλωματικων σχεσεων με χωρες των πιο πανω περιοχων. Θελουν να αποδειξουν στις μεγαλες δυναμεις της ΕΕ και του ΝΑΤΟ ποια εχει τα "κοτσια" να παιξει ενα κυριαρχο ρολο ωστε να

εχει και τη δικη τους υποστηριξη. Για παραδειγμα οι κοινες ασκησεις Ισραηλ - Τουρκιας στην Ανατολικη Μεσογειο θα ειναι προεκταση και συμπληρωση της δραστηριοτητας του δου Αμερικανικου Στολου.

Ο Αρσενης, στην επισκεψη του το 1994 στην Κυπρο, εξηγησε οτι στοχος της Ελλαδας ειναι αυτες οι διμερεις συμφωνιες (με Ισραηλ, Αιγυπτο, Συρια) να ενσωματωθουν στο περιφερειακο "συστημα ασφαλειας" της Δυτικοευρωπαϊκης Ενωσης και του ΝΑΤΟ, στους αξονες, Βαλκανια και Μ. Ανατολη, ωστε η Ελλαδα να αποτελεσει "το κεντρο των στρατιωτικων και οικονομικων προσεγγισων."

Λυκοσυμμαχιες

Αυτες οι συμφωνιες τους μονους

που εξυμνητουν ειναι τα συμφεροντα των Ελληνων, Ελληνοκυπριων και Τουρκων καπιταλιστων και δεν εχουν καμια απολυτως σχεση με αμυνα και ασφαλεια στην περιοχη. Μεταφερουν τους ανταγωνισμους τους εξω απο το χωρο Αιγαίου και Κυπρου. Με αυτες τις συμφωνιες οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες ελπίζουν να αρπάζουν και αυτοι ενα κομματι απο τη πιττα που ροκανίζουν οι ιμπεριαλιστες στη περιοχη. Για να το πετυχουν δεν δισταζουν καθολου να δωσουν στηριξη και να γινουν συνενοχοι στη δολοφονια και τον ξεριζωμο χιλιαδων αθωνων ανθρωπων στη περιοχη.

Για τους εργαζομενους και τους απλους ανθρωπους σημαινει μονο περισσοτερη λιτοτητα και περικοπες για να υλοποιηθουν τα ολο και πιο πολυδαπανα εξοπλιστικα προγραμματα, περισσοτερα "ατυχηματα" στο στρατο λογω της εντατικοποιησης των ασκησεων, μεγαλυτερους κινδυνους για ενα "θερμο" επεισοδιο ή και γενικη συρραξη.

Η μονη αμυνα που μπορει να εξασφαλσει την ασφαλεια και την ειρηνη στην περιοχη ειναι η παλη εμας των εργαζομενων εναντια στη δικη μας αρχουσα ταξη που με τον εθνικισμο θελει να μας συρει στο αρμα των πολεμοκαπηλων σχεδιων της.

Μυριανθη Λοϊζου

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΑΛΛΙΑ

Το Κυπρολογικό Συνεδριο του Σωβινισμού

Στις 16-20 του περασμενου Απριλη διοργανωθηκε στη Λευκωσια το Γ' Διεθνες Κυπρολογικό Συνεδριο, απο την *Εταιρεια Κυπριακων Σπουδων*, στο οποιο προσκληθηκα και εγω.

Στο Συνεδριο που εγινε με τη χρηματοδοτηση του Αρχιεπισκοπου, προσκληθηκαν ακαδημαϊκοι απο την Κυπρο, Ελλαδα και άλλες χωρες, με σκοπο υποτιθεται να εκθεσουν τις μελετες τους σε θεματα σχετικα με την ιστορια, τη φιλολογια και γενικα τον πολιτισμο της Κυπρου. Το Συνεδριο ηταν χωρισμενο σε τρια τμηματα, το Αρχαιο, το Μεσαιωνικο και το Νεοτερο.

Στην πραγματικοτητα ομως ηταν ενα σωβινιστικο Συνεδριο με μοναδικο στοχο να προβαλει με επιστημοφανεια την ιδεα οτι η Κυπρος ηταν Ελληνικη απο την καταβολη του κοσμου κι ετσι θα παραμεινει.

Χαρακτηριστικα ουτε ενας Τουρκοκυπριος δεν προσκληθηκε να συμμετασχει και βεβαια η Τουρκικη γλωσσα δεν συμπεριλαμβανονταν στις επισημες γλωσσες του συνεδριου που ηταν η Ελληνικη, η Αγγλικη, η Γαλλικη και η Γερμανικη.

Παρολο που το Συνεδριο ειχε να κανει υποτιθεται με Κυπριακες μελετες, ηταν ξεκαθαρο για τους διοργανωτες οτι ο ορος 'Κυπριακες' δεν εχει να κανει με τους Τουρκοκυπριους. Το κεντρικο μοτιβο του Συνεδριου ηταν οτι η Κυπρος ηταν, ειναι και

θα ειναι για παντα Ελληνικη.

Ο Υπουργος Εξωτερικων Μιχαηλιδης στην ομιλια του στην εναρκτηρια τελετη επιτεθηκε στο «κινημα του νεοκυπριωτισμου» και στην ιδεα οτι μπορει να υπαρξει αμοιβαια συνεργασια αναμεσα στους Ελληνοκυπριους και Τουρκοκυπριους.

Ενας απο τους συνεδρους που παρουσιαζε το θεμα του "Οι τουρκικες λεξεις μεσα στην κυπριακη διαλεκτο" αποδοκιμαστηκε απο καποιους στο ακροατηριο παρα τις προσπαθειες του προεδριου. Οι ομιλητες στα τμηματα του Αρχαιο και Μεσαιωνικου επανειλημμενα πιεστηκαν να δηλωσουν πως η Αρχαια και Μεσαιωνικη Κυπρος ηταν Ελληνικη. Μερικoi συνεδροι ματαια προσπαθησαν να υποδειξουν οτι για να κατανοησουμε άλλες ιστορικες εποχες δεν μπορουμε να χρησημοποιουμε τις σημερινες αντιληψεις για εθνικη ταυτοτητα. Η παρουσιαση της ανακωνωσης του καθηγητη Θεοδωρου Νατσουλα, που αφορουσε συγκριτικη μελετη του αντιαποικιακου κινήματος των Μαου Μαου στην Κενια με τον αγωνα της ΕΟΚΑ, αποκλειστηκε αυτοματα αφου το μηνυμα απο «πανω» ηταν οτι τετοια συγκριση δεν μπορει να γινει λογω της μοναδικότητας της "ελληνοχριστιανικης φυσης" του κυπριακου λαου.

Παρολο που τα μεσα ενημερωσης προσπαθησαν να παρουσιασουν το συνεδριο σαν μια διοργανωση "διεθνους επιστημονικου ενδιαφερο-

ντος» η πραγματικοτητα ηταν άλλη. Απο τους 300 συνεδρους που υποτιθεται θα συμμετειχαν μονο 150 παρουσιαστηκαν κι απο αυτους πολλοι εφυγαν στα μεσα του συνεδριου. Το Μεσαιωνικο τμημα του συνεδριου τελικα εγκαταλειφθηκε ενω αρκετοι συνεδροι δηλωσαν οτι επροκειτο για ενα απο τα πιο κακα οργανωμενα συνεδρια.

Περα ομως απο τις οργανωτικες ελλειψεις εκεινο που σημαδεψε το συνεδριο ηταν το ακρατο σωβινιστικο κλιμα που κυριαρχησε με αποτελεσμα καποιοι ν'αντιδρασουμε, οπως ο Θεοδωρος Νατσουλας, καθηγητης Ιστοριας του Πανεπιστημιου Toledo (Ohio), που αποχωρησε σ'ενδειξη διαμαρτυριας για να τον ακολουθησω κι εγω με τη σειρα μου αφου πρωτα με δηλωση μου καταγγειλα το σωβινιστικο περιεχομενο του Συνεδριου. Τη δηλωση μου χειροκροτησαν πολλοι απο τους συνεδρους αρκετοι απο τους οποιους αποχωρησαν μαζί με εμας. Αυτα μαζί με το φιασκο του λεγομενου Κυπρολογικου Συνεδριου ηταν τα μονα παρήγορα απο αυτη τη διοργανωση.

Δρ Προδρομος Παναγιωτοπουλος
Λεκτορας, Κεντρο Αναπτυξιακων Σπουδων Πανεπιστημιο Swansea (Ουαλλια)

Μαρξισμος '96 της ΟΣΕ

Επαναστατικές ιδεες για ν' αλλαξουμε το κοσμο

Πραγματοποιειται και φετος στην Αθηνα στο χωρο του Πολυτεχνειου για εννατη συνεχη χρονια ο «Μαρξισμος '96», στις 17-18-19 Μαη. Ο Μαρξισμος ειναι ενα τριημερο πλουσιας συζητησης και ουσιαστικης αντιπαραθεσης, που διοργανωνει η Οργανωση Σοσιαλιστικη Επανάσταση (ΟΣΕ) καθε ανοιξη.

Ειναι ενα τριημερο, στο οποιο μπορεις να συναντησεις εκατονταδες εργαζομενους και σοσιαλιστες επαναστατες, απο ολη την Ελλαδα και απο άλλες χωρες που πηγαινουν στον Μαρξισμο της ΟΣΕ, απο διαφορετικους χωρους δουλειας, συνδικατα σχολες, σχολεια και να μαθεις για τους αγωνες τους.

Ο Μαρξισμος '96, αφορα ολους οσους αγανακτουν με τις βαρβαροτητες που παραγει ο καπιταλισμος στην κρηση του. Ειναι ο χωρος οπου μεσα απο συζητησεις και αντιπαραθεσεις, απο την σκοπια της παλης για αλλαγη της κοινωνιας, για μια κοινωνια οπου οι εργατες θα ελεγχουν συλλογικα και δημοκρατικα την οικονομια, την πολιτικη, την ιδια τους την ζωη, αναδεικνυονται οι ιδεες του σοσιαλισμου. Εκει μπορειτε να ανακαλυψετε πληθωρα επιχειρηματων που απαντουν στα ψευτικα δηλημια που βαζουν οι σημερινοι απολογητες του καπιταλισμου και δεχνουμε οτι οι Μαρξιστικες ιδεες ειναι ακομα πιο επικαιρες σημερα που βλεπουμε την βαρβαροτητα των πολεμων σε μια σειρα περιοχες του πλανητη, την ανεργια που μαστιζει εκατομμυρια εργατες και την οικονομια του τρελοκομειου που το μονο που προσφερει στο ξεφρενο κινηγη του κερδους ειναι τρελλες αγελαδες, πυρηνικες δοκιμες και δυστυχια για τους απλους ανθρωπους.

Στο τριημερο του Μαρξισμου '96 θα υπαρχουν συζητησεις οχι μονο για τους σημερινους αγωνες στα εργοστασια και την εκπαιδευση αλλα και για την επαναστατικη παραδοση. Συζητησεις που αναλυουν τις Μαρξιστικες ιδεες και τις ιδεες των επαναστατων οπως ο Λενιν, ο Τροτσκι, η Λουξεμπουργκ. Συζητησεις με θεματα για τον ρατσισμο, την γυναικεια απελευθερωση, την αντισταση και τον εμφυλιο στην Ελλαδα.

Οι Μαρξιστικες ιδεες και η παλη για τον σοσιαλισμο ειναι σημερα τοσο επικαιρη οσο ποτε στο παρελθον. Εκατομμυρια εργαζομενοι σε ολο τον κοσμο, απο την Αφρικη και την Λατινικη Αμερικη, μεχρι τα προφυργια του καπιταλισμου, τις ΗΠΑ, την Ευρωπη και την Ιαπωνια, βλεπουν μεσα απο τις καθημερινες εμπειριες τους τις αποτυχιες του καπιταλισμου.

Οσοι θα τυχει εκεινες τις μερες να ειστε στην Αθηνα μην χασετε την ευκαιρια να παρετε μερος σ' αυτο το ζωντανο Μαρξιστικο τριημερο. Η Εργατικη Δημοκρατια θα συμμετασχει στο Μαρξισμος '96 της ΟΣΕ και οσοι θελετε μπορειτε να δηλωσετε συμμετοχη και απο εδω. Η ΟΣΕ προσφερει φιλοξενια σε σπιτια συντροφων για οσους δεν θα εχουν καπου να μεινουν κατα τη διαρκεια του τριημερου. Οσοι ενδιαφερονται μπορουν να επικοινωνησουν με την Εργατικη Δημοκρατια στο τηλεφωνο 02-349770 ή απευθειας με την ΟΣΕ στο τηλεφωνο 00301-5241001.

Α.Α.

ΔΙΕΘΝΗ

ΙΤΑΛΙΑ

Οι εργάτες μαυρίσαν Μπερλουσκони - Φασίστες

Η συντριπτική ήττα της δεξιάς στις βουλευτικές εκλογές στην Ιταλία είναι μια χαρμόσυνη είδηση για τους εργάτες σ'όλο τον κόσμο. Ο "πανίσχυρος" βαρώνος των ΜΜΕ Μπερλουσκони κρυβόταν μέχρι αργά το βράδυ της Κυριακής χωρίς να τολμά να αντικρύσει τις καμέρες.

Σημαντικότερη είναι η ήττα της Εθνικής Συμμαχίας του φασίστα Φινί που συμμετείχε στο δεξίο συνασπισμό "Πόλος για την Ελευθερία" μαζί με τον Μπερλουσκони.

Τα ΜΜΕ μας λένε ότι η νίκη του "Συνασπισμού της Ελίας" οφείλεται στην συμμαχία της Αριστεράς και κυρία του Κομματος της Δημοκρατικής Αριστεράς (πρώην Κομμουνιστικό Κομμα) με τους κεντρικούς πολιτικούς, με τα κομμάτια του Προντι και του πρώην πρωθυπουργού Ντινι. Λένε ότι η συμμαχία έπεισε τους "συντηρητικούς ψηφοφόρους" να μην φοβούνται μια κυβέρνηση που θα περιλάμβανε και πρώην κομμουνιστές.

Η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Αυτοί που νίκησαν τη δεξιά και τους φασίστες είναι οι εργάτες και η νεολαία της Ιταλίας. Πριν το κάνουν την ψήφο τους, το εκάμαν με τους σκληρούς αγώνες τους τα δύο προηγούμενα χρόνια. Η αυτοπειθαίχηση που κέρδισαν μέσα σε αυτούς τους αγώνες εκφράστηκε και στις εκλογές με τη νίκη της αριστεράς.

Όταν τον Μάρτη του 1994, η συμμαχία Μπερλουσκони και φασιστών κέρδιζε τις εκλογές ολος ο κόσμος παγώνει μπροστά στην προοπτική να βρεθούν οι νοσταλγοί του Μουσολίνι στην κυβέρνηση μιας από τις πλουσιότερες χώρες του κόσμου.

Η επιλογή του Κομματος Δημοκρατικής Αριστεράς να στηρίξει ένα σύστημα, σαπιο ως το κοκκαλο, είχε χάρισει την νίκη στην δεξιά.

Μπορεί οι ηγέσιες της Αριστεράς να παγώσαν και να συνεχίσαν τους συμβιβασμούς όχι όμως και οι εργάτες. Πολύ γρήγορα συγκροτήθηκαν με τις επιθεσίες του Μπερλουσκони και τον αναγκάσαν σε υποχώρηση.

Το καλοκαίρι οι εργάτες της χαλυβουργίας απεργήσαν εναντίον στις ιδιωτικοποιήσεις. Στις 24 Οκτωβρίου του 1994, 300.000 δημοσίοι υπάλληλοι κατέβηκαν σε απεργία εναντίον στις περικοπές. Στις αρχές του Νοεμβρίου οι μαθητές των Λυκείων διαδήλωσαν στις περισσότερες πόλεις. Στις 12 Νοεμβρίου η Ρώμη σείστηκε από μια μεγαλειώδη διαδήλωση ενάμιση εκατομμυρίων εργατών που ζήτησαν την παραίτηση της δεξιάς κυβέρνησης. Μια βδομάδα αργότερα 200.000 φοιτητές εκάναν πορείες και καταλήψεις στα περισσότερα πανεπιστήμια.

Το Γενάρη του 1995, η κυβέρνηση Μπερλουσκони - φασιστών έπεσε κάτω από το συνεχές σφυροκοπήμα των κινητοποιήσεων.

Η ευκαιρία για το τελικό χτύπημα στη δεξιά ήταν μεγάλη. Όμως, το ΚΔΑ στηρίξε την νέα κυβέρνηση του Ντινι ψηφίζοντας τον προϋπολογισμό λιτότητας. Την ώρα που γίνονταν η ψηφοφορία στη Βουλή, στις 22 Μαρτίου του 1995, δεκάδες χιλιάδες σιδηροδρομικοί απεργούσαν απαιτώντας αυξήσεις και διαδήλωναν λίγα χιλιόμετρα πιο πέρα από το κτίριο του κοινοβουλίου.

Η «Ελία» δεν είναι εγγύηση

Οι εργάτες ψηφίσαν αριστερά, αλλά ο "Συνασπισμός της Ελίας" είναι μια πολιτική δύναμη που κινείται προς τα δεξιά. Ο Ντ'Αλέμα, γραμματέας

της "Ελίας", μετά τις εκλογές δήλωσε ότι "θα καταργήσει το σφυροκοπήμα από εμβλημα του κομματος".

Πολλοί βουλευτές του προτιμούν να διεκδικήσουν ψήφο εμπιστοσύνης από δεξιούς συναδέλφους τους, παρά να στηριχθούν στους βουλευτές της "εξτρεμιστικής" Κομμουνιστικής Επανίδρυσης.

Το ΚΔΑ έβαλε επικεφαλής του Συνασπισμού τον Προντι διοικητή κρατικής επιχείρησης και υπεύθυνο για πολλές ιδιωτικοποιήσεις.

Το δεύτερο "μεγάλο" όνομα του Συνασπισμού, ο Λαμπερτο Ντινι, σαν πρώθυπουργός τους προηγούμενους μήνες πέρασε στη Βουλή μια σειρά από νόμους για περικοπές κοινωνικών δαπανών στην υγεία και την εκπαίδευση.

Προτεραιότητα του "Συνασπισμού της Ελίας" είναι να ξαναβάλει την Ιταλία στο Ενιαίο Νομοματικό σύστημα της Ε.Ε. Αυτό σημαίνει σκληρή λιτότητα, όπως το ίδιο σημαίνουν και οι υποσχέσεις για μείωση του εθνικού χρέους της Ιταλίας που είναι από τα μεγαλύτερα στον κόσμο.

Στις προεκλογικές τους ομιλίες πολλοί υποψήφιοι του ΚΔΑ έλεγαν ότι ένα "προσεκτικό πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων είναι απαραίτητο για τις ανάγκες της ανταγωνιστικότητας της ιταλικής οικονομίας".

Υποσχέσεις μούσικι στ'αυτία των καπιταλιστών. Γι'αυτό κι η συναλλαγματική ισοτιμία της λιρεττας ανεβήκε κατακορυφή μετά τις εκλογές.

Η εφημερίδα των καπιταλιστών, «Φαίνασιαλ Ταίμς» γράφει πως "η Ιταλία ποτέ δεν είχε κυβέρνηση που να κυριαρχείται από την Αριστερά και σίγουρα δεν προκειται να έχει ούτε τώρα".

Όμως, αυτο που δεν παίρνουν υποψη τους οι Φαίνασιαλ Ταίμς και η ιταλική αρχούσα τάξη είναι η διαθεσιμότητα και η μαχητικότητα των εργατών και της νεολαίας, των εκατομμυρίων που βγήκαν στους δρόμους και έριξαν τον Μπερλουσκони και που δεν είναι δύσκολο να ξαναβγούν για να απαιτήσουν από την "κυβέρνησή τους" καλύτερους μισθούς, να σταματήσουν τις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις.

Τα όρια της "Επανίδρυσης"

Σημαντικό μέρος των ψηφών της εργατικής τάξης (8,6%) πήγε αριστερότερα από το ΚΔΑ, στο κομμα της Κομμουνιστικής Επανίδρυσης. Η Επανίδρυση - που προήλθε από διασποχή του παλιού Κομμουνιστικού Κομματος - είναι η μεγαλύτερη οργάνωση της αριστεράς που έχει δώσει μάχες εναντίον στην λιτότητα και εναντίον στους φασίστες.

Πολλά μέλη της έχουν ηγηθεί σε αγώνες στους εργατικούς χώρους, ενώ στις 24 Φλεβάρη με πρωτοβουλία της Επανίδρυσης 200.000 κόσμος διαδήλωσε στη Ρώμη εναντίον στους φασίστες.

Στις εκλογές συνεργάστηκε με τον "Συνασπισμό της Ελίας" για να μπει φραγμός στην επιστροφή της δεξιάς στην εξουσία. Ο γραμματέας της "Επανίδρυσης" Μπερτινι δήλωσε ότι "θα στηρίξει τη νέα κυβέρνηση, περιμένοντας να δει αν στις πρώτες 100 μέρες θα πάρει φιλεργατικά μέτρα".

Παρά την σημαντική δράση της, η Κομμουνιστική Επανίδρυση είναι ένα αριστερό ρεφορμιστικό κομμα, προσκολλημένο στον κοινοβουλευτισμό.

Η εργατική τάξη δεν έδωσε "εν λευκώ" την ψήφο της. Μια πρόσφατη δημοσκοπήση έδειξε ότι μόνο ένα 4,6% δηλώνει ότι έχει εμπιστοσύνη

Από τις περσίνες κινητοποιήσεις που έριξαν τον Μπερλουσκони

στο θεσμο του Κοινοβουλίου. Το γεγονός ότι οι φασίστες δεν αύξησαν το εκλογικό ποσοστό τους δείχνει ότι αυτή η αμφισβήτηση δεν στρέφεται προς τα δεξιά, αλλά προς τ'αριστερά. Σημαίνει ότι οι εργάτες έχουν περισσότερο εμπιστοσύνη στις δίκες τους απεργίες που ρίχνουν κυβερνήσεις,

παρα στις προεκλογικές υποσχέσεις των πολιτικαντῶν.

Σε μια περίοδο οικονομικής κρίσης και ασταθειας συντομα θα ελθουν εργατικοί αγώνες και τώρα οι εργάτες θα βρεθούν αντιμέτωποι με μια κυβέρνηση που επικεφαλής της θα έχει το πρώην Κομμουνιστικό Κομμα.

Αυτο που χρειάζεται είναι μια αριστερά που να στηρίζεται στη δράση της ίδιας της εργατικής τάξης, που έχει ξεκαθαρή την προοπτική της ανατροπής αυτού του συστήματος και τον σοσιαλισμό, που να μην θυσιάζει αυτήν την προοπτική για χαρή κατοικιών εκλογικών αποτελεσμάτων.

ΡΩΣΙΑ

Η κρίση θα συνεχίζεται και μετά τις εκλογές

Στις 16 Ιουνίου θα γίνουν στην Ρωσική Ομοσπονδία προεδρικές εκλογές. Η χώρα συνεχίζει να βρίσκεται σε βαθιά κρίση. Τα σοκ θεραπειών, που προέβλεπαν οι οπαδοί της ελεύθερης αγοράς, εμείναν μόνο στο σοκ και δεν έδωσαν καμία θεραπεία στα προβλήματα της οικονομίας.

Συμφωνά με τα επίσημα στοιχεία, που συνήθως υποτιμούν το μέγεθος των προβλημάτων, το ΑΕΠ, (ακαθάριστο εθνικό προϊόν), έπεσε κατά 15% μέσα στο 1994 σε σύγκριση με 12% το 1993 μετά από πτώση 19% το 1992. Η βιομηχανική παραγωγή έπεσε κατά 21% με τους κυριώτερους τομείς να δέχονται μεγάλα κτυπήματα. Η παραγωγή σιταριού έπεσε από 81 εκατομμύρια τόνους το 1994 σχεδόν 15 εκατομμύρια πιο κάτω από την παραγωγή του 1993.

Τα επίσημα στοιχεία ανεβαίνουν την ανεργία 6.6 εκατομμύρια, περίπου 7% της εργατικής δύναμης, ενώ 4.8 εκατομμύρια εργάτες διώχθηκαν σε αναγκαστική απλήρωτη αδεία από την δουλειά τους.

Δεκά υποψήφιοι έχουν συγκεντρώσει ένα εκατομμύριο υπογραφές που ζητά ο νόμος για τις εκλογές με κυριώτερους τον Ζουγκανωφ αρχηγό του Κομμουνιστικού Κομματος και τον σημερινό πρόεδρο Γελτσίν. Υποψήφιος είναι και ο φασίστας Ζιρνοφσκι αρχηγός του Φιλελευθέρου Δημοκρατικού Κομματος, ο Γιαβλινσκι, ο Γκορπατσωφ και άλλοι.

Οι δημοσκοπήσεις παρουσιάζουν τον Ζουγκανωφ να προηγείται και τον Γελτσίν να ακολουθεί.

Κανένας δεν φαίνεται να παίρνει πάνω από 50% και έτσι θα υπάρξει δεύτερος γύρος. Το αποτέλεσμα θα κριθεί από τα παζαρέματα και τις συμμαχίες που θα σχηματιστούν μετά τον πρώτο γύρο.

Ούτε Ζουγκανωφ...

Η επιλογή στις εκλογές δεν είναι ανάμεσα στους οπαδούς του καπιταλισμού με τον Γελτσίν από τη μια και την αριστερά του ΚΚΡΟ με επικεφαλής τον Ζουγκανωφ από την άλλη όπως ισχυρίζονται τα ΜΜΕ και το ΑΚΕΛ.

Το ΚΚΡΟ δεν είναι η ρωσική αριστερά, είναι ένα δεξιο εθνικιστικό κομμα που συνενώνει τους νοσταλγούς του σταλινισμού με τους μεγαλορωσούς εθνικιστές και συνεργάστηκε με τους φασίστες. Οι ψηφοί που το έφεραν πρώτο κομμα στην Δουμά το Δεκέβρη του 95 δεν ήταν νοσταλγία για το παρελθόν.

Οι εργαζόμενοι δεν ξεχνούν την καταπίεση, την βαρβαρότητα και τα εγκλήματα του σταλινισμού. Ήταν ψηφοί διαμαρτυρίας εναντίον στους οπαδούς της οικονομίας της αγοράς για τις υποσχέσεις που έδωσαν απίληχρα στους εργαζόμενους για μια καλύτερη ζωή και που ποτέ δεν πραγματοποιήθηκαν.

Ούτε όμως το ΚΚΡΟ δεν είναι αντίθετο στις ιδιωτικοποιήσεις και την αγορά. Στην δεκαετία του 30 το Σοβιετικό Κομμουνιστικό Κομμα κτύπησε με αγριότητα κάθε δικαίωμα που είχαν κερδίσει οι εργαζόμενοι με την επανάσταση του 17. Εκτίσε το καθεστώς του κρατικού καπιταλισμού πάνω στην ήττα της μπολσεβίκικης επανάστασης.

...ούτε Γελτσίν

Ο Γελτσίν προώθησε τις σαρωτικές αλλαγές που έγιναν στην χώρα για να μεταρρυθμίσουν το καθεστώς του κρατικού καπιταλισμού ώστε να μπορέσει η αρχούσα τάξη να ανταγωνιστεί τους δυτικούς καπιταλιστές. Προώθησε τις ιδιωτικοποιήσεις, την μαζική ανεργία και το κτύπημα του βιοτικού επιπέδου των εργαζόμενων. Εστειλε τα ρωσικά στρατεύματα στην Τσετσενία το Δεκέβρη του 94 για να συντριψούν το κίνημα για ανεξαρτησία. Μπροστά στην αποφασιστική αντίσταση των Τσετσενών αναγκάστηκε να κηρύξει εκκεχειρία τον Απρίλη. Όμως η αιματοχυσία και ο πόλεμος που συνεχίζονται μαζί με την διαφείση των ελπίδων των εργαζόμενων απειλούν να του στοιχίσουν την προεδρία.

Μπροστά στον κίνδυνο να χάσει τις εκλογές υποσχέται κοινωνικές παροχές και πληρωμή των καθυστερημένων μισθών. Οι εργαζόμενοι δεν έχουν τίποτε καλό να περιμένουν από το Γελτσίν.

Υπάρχει η εικόνα ότι οι εργαζόμενοι στην Ρωσία δεν έχουν διαθεσιμότητα να αγωνιστούν εναντίον στις επιθεσίες της αρχούσας τάξης. Όμως οι ανθρακωρυχοί που κατέβηκαν το Φλεβάρη σε απεργία όχι μόνο στην Ρωσία αλλά και την Ουκρανία ζητώντας να πληρωθούν τους καθυστερημένους μισθούς τους δείχνουν ότι τα πράγματα δεν είναι στατικά. Οι εργαζόμενοι μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα δικαιώματα που κέρδισαν για να κτίσουν την επαναστατική σοσιαλιστική οργάνωση που χρειάζεται για να δώσουν την δική τους λύση στην κρίση.

Σταυρος Σιδερας

ΜΑΥΡΟ ΣΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚ

Ψηφο στο ΑΚΕΛ, αλλά χωρίς

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

Η δύναμη των εργατών βρι...

Τρία χρόνια διακυβέρνησης Κληριδής ήταν χρόνια λιτοτήτας, σωβινισμού, τρομοκρατίας και πολεμοκαπηλείας.

Αποθρασυμένοι οι εργοδότες από την ανοχή και στήριξη που τους δίνει η κυβέρνηση έχουν περάσει σε μια αγρία επίθεση. Όλες οι κατακτήσεις της εργατικής τάξης βρίσκονται υπό απειλή, η ΑΤΑ, το ωράριο, οι συλλογικές συμβάσεις, το δικαίωμα στην απεργία. Οι περικοπές απειλούν με διάλυση τα σχολεία και τα νοσοκομεία ενώ ανοίγει για καλά και το κεφάλαιο των ιδιωτικοποιήσεων όπως ομολογεί κυνικά ο Ζιβανάρης, μέχρι χθες πρόεδρος της ΟΕΒ και πρόεδρος του Δ.Σ. της Αρχής Τηλεπικοινωνιών.

Χιλιάδες εργαζόμενοι στον δημόσιο, ημικρατικό και ιδιωτικό τομέα βρίσκονται σε συγκρούση με την κυβέρνηση και την τάξη των καπιταλιστών που εκπροσωπεί.

Οργή και αγανάκτηση κυριαρχεί σήμερα σε πολλούς εργαζόμενους, και όχι μόνο αριστερούς. Αυτή η οργή μπορεί και πρέπει να εκφραστεί και εκλογικά.

Οι βουλευτικές εκλογές στις 26 του Μαη θα στείλουν ένα μήνυμα προς όλες τις κατευθύνσεις, και προς τους εργάτες αλλά και προς τους κεφαλαιοκράτες. Μια νίκη του Συναγερμού, και γενικότερα

των κομμάτων της συγκυβέρνησης θα δώσει το σύνθημα για ανανέωση των επιθέσεων που έχει ανοίξει η κυβέρνηση και η ΟΕΒ. Ηδη από τώρα δηλώνουν ότι το θέμα της ΑΤΑ θα «λυθεί» (δηλαδή θα πετσοκοπεί) οριστικά μετά τις εκλογές ενώ είναι φανερό ότι θα ακολουθήσει η αύξηση του ΦΠΑ που αναβαλλεται εδώ και καιρό και θα ανοίξει ένας νέος, πιο αγριος αυτή τη φορά κύκλος ιδιωτικοποιήσεων.

Αντίθετα μια ήττα του Συναγερμού, μια πτώση των ποσοστών του, θα είναι ένα μήνυμα αυτοπεποίθησης για τους εργάτες και τους αγώνες τους εναντίον σε όλες αυτές τις επιθέσεις.

Γι' αυτό μπροστά στη καλή ή την κακή τύχη της εργατικής τάξης και της νεολαίας δεν έχουν κανένα δισταγμό. Θέλουμε την ήττα των κομμάτων της συγκυβέρνησης και γι' αυτό χρησιμοποιούμε το ψηφοδέλτιο του ΑΚΕΛ για να βγει μέσα από τις καλπές αυτό το μήνυμα:

Δεν πρέπει όμως να έχουμε καμία αυταπάτη ούτε για τις δυνατότητες της Βουλής να αλλάξει την κοινωνία και τη ζωή μας ούτε για τη διάθεση του ΑΚΕΛ να στηρίξει τους αγώνες και τις διεκδικήσεις της εργατικής τάξης και να παλέψει για σοσιαλισμό.

Ποιος έχει την εξουσία

«Αν η εκλογές μπορούσαν να αλλάξουν την κοινωνία, θα ήταν παρανομες». Σε αυτή τη πρόταση οι μαρξίστες

συνομιζούν την ουσία των αστικών εκλογών και τον ταξικό χαρακτήρα της αστικής δημοκρατίας και του κοινοβουλίου.

Η Βουλή δεν είναι παρά το βήμα από το οποίο εκστομίζονται τα μεγάλα λόγια για λαϊκή καταναλωτική ενωσιμότητα και ολοκλήρης της κοινωνίας και ολοκλήρης της κοινωνίας παίρνονται στα κλειστά κέντρα που ελέγχει η αρχούσα τάξη, στις τραπεζές, στα διοικητικά συμβούλια των επιχειρήσεων, στα Γενικά Επιτελεία του Στρατού και στα αδύτα της μυστικής διπλωματίας.

Η οικονομική, πολιτική και ιδεολογική δύναμη της αρχούσας τάξης δεν υποκειται σε κανένα κοινοβουλευτικό έλεγχο. Αντίθετα αυτή είναι που χρησιμοποιεί τη δύναμή της για να εξαγοράσει και να επιβάλλει στις κυβερνήσεις ή στη Βουλή τις επιλογές της.

Όσο οι καπιταλιστές δεν ανατρεπόμενοι από τις θέσεις τους στην οικονομία θα έχουν τη δύναμη στα χέρια τους και θα ελέγχουν το κράτος. Καμία προσπάθεια μεταρρυθμίσεων μέσα από το κοινοβούλιο δεν θα μπορεί να πετύχει χωρίς την δική τους θέληση.

Το ΠΑΣΟΚ στην Ελλάδα κέρδισε τις εκλογές το '81 με σύνθημα την αλλαγή. Οι αστοί σταμάτησαν τις επενδύσεις και το ΠΑΣΟΚ έκανε πίσω. Δεκα χρόνια αργότερα το μόνο που καταφερε να αλλάξει είναι τον ίδιο του τον ευατο με

αποτελεσμα σήμερα δύσκολα να ξεχωρίζει που διαφέρει από τη Νέα Δημοκρατία.

Εκεί όμως που ο κοινοβουλευτικός δρόμος εδείξε με τον πιο τραγικό τρόπο τα αδιέξοδα του ήταν στη Χίλη το 1973 όταν οι εργάτες ανοίξαν με τους αγώνες τους όλες τις δυνατότητες για μια μεγάλη σοσιαλιστική νίκη. Όμως η ηγεσία τους η Λαϊκή Ενότητα με πρόεδρο τον Σαλβατορ Αλιέντε, με την υποστήριξη του κομμουνιστικού και του σοσιαλιστικού κομματος πίστευε πως αυτός ο αγώνας μπορούσε να ολοκληρωθεί μέσα από το κοινοβούλιο. Διαφυσήθηκε τραγικά. Η αστική τάξη οργάνωσε το πιο αιματηρό πραξικόπημα στην ιστορία της λατινικής Αμερικής. Δολοφόνησε τον Αλιέντε και τσάκισε το εργατικό κίνημα.

Όσοσο σήμερα η πλειοψηφία των εργατών έχει αυταπάτες για το κοινοβούλιο. Για εκατομμύρια εργάτες σε όλο το κόσμο οι εκλογές είναι μια πολιτική μάχη που καθρεφτίζει την ταξική διαίρεση της κοινωνίας. Το να κερδίσουν «εκείνοι» ή «εμείς», οι εκπρόσωποι του κεφαλαίου ή οι εκπρόσωποι των εργατών, είναι μια πολιτική κόντρα που έχει σημασία για τους εργάτες.

Σε αυτή τη μάχη δεν μπορούμε να μενουμε ουδέτεροι. Δεν μπορούμε να στεκόμαστε στην μέση του χαρακώματος και να παρακολουθούμε τη μάχη για να κρατήσουμε την ψήφο μας αλοβήτη και αμολυνη. Διαλέγουμε στρατοπέδο.

Σήμερα προς το ΑΚΕΛ κοιτάζει το πιο ταξικά συνειδητό κομμάτι της εργατικής τάξης, αυτό που εστω και συγχισμένα βλέπει τον ταξικό χαρακτήρα της κοινωνίας, που βλέπει το διαχωρισμό ανάμεσα σε εκμεταλεύτες και εκμεταλευόμενους και έχει σαν όραμα του το σοσιαλισμό. Ψηφίζουμε με αυτούς τους εργάτες που με τη ψήφο τους θέλουν να εκφραστούν την αγανάκτησή τους για τις επιθέσεις του κεφαλαίου, χωρίς να σπερνουμε αυταπάτες για τη δυνατότητα της Βουλής ή των αστικών εκλογών να αλλάξουν τη ζωή μας.

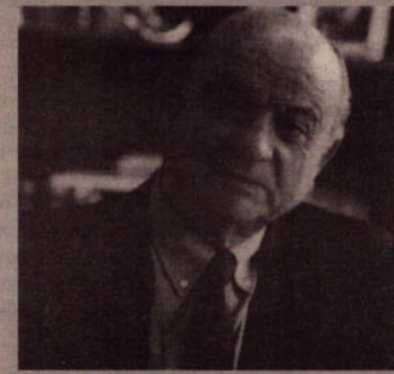
«Εκσυγχρονισμός» ή Σοσιαλισμός;

Δεν πρέπει όμως να έχουμε καμία αυταπάτη ότι το ΑΚΕΛ θα δικαιώσει τους αγώνες και τις προδοκίες της εργατικής τάξης.

Το ΑΚΕΛ βαζει σαν προοπτική τον «εκσυγχρονισμό» και τη μεταρρυθμίση του συστήματος. Βαζει σαν προϋπόθεση για τη βελτίωση της θέσης των εργατών την βελτίωση του συστήματος. Αν πηγαίνει καλά «η οικονομία του τόπου» δηλαδή ο ελληνοκυπριακός καπιταλισμός, μπορούν να πάνε καλά και οι εργάτες. Δεν είναι τυχαίο που το κεντρικό του σλόγκαν είναι το «πάνω απ' όλα η Κύπρος μας».

Η κρίση του παγκοσμίου καπιταλισμού όμως είναι τόσο βαθειά που η εργατική τάξη για να μπορέσει να κερδίσει νέες κατακτήσεις ή ακόμα και για να υπερασπιστεί τις παλιές θα πρέπει να παλέψει για την ανατροπή και όχι για την «διορθωση» και τη «σωτηρία» του συστήματος.

Αυτούς ποιος τους εκλέγει;

Λαζαριδής, Σιακόλας, Τριανταφυλλιδής, Φωτιαδής. Όσα βγαίνει μια εργάτρια της ένδυσης ένα χρόνο με σκληρή δουλειά τα κερδίζουν αυτοί από την ώρα που θα πάνε για ύπνο μέχρι να ξυπνήσουν το πρωί.

Την ώρα που η συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού αντιμετωπίζει τις συνεπείες της λιτότητας και των περικοπών, με παγώματα μισθών, απολύσεις και περικοπές κοινωνικών παροχών, κάποιοι απολαμβάνουν ανενοχληταί ένα τεραστίο πλούτο.

Μια ματιά μόνο στις απολαβές και τα οφέλη των δικηγόρων και των συμβούλων των τραπεζών (που πήραμε από τις επίσημες εκθέσεις τους) είναι αρκετή για να δείξει αυτό το χάσμα. Τα 15 μέλη του Δ.Σ. της Τραπεζας Κύπρου ανάμεσα στους οποίους

βρίσκονται ο Σολων Τριανταφυλλιδής (πρόεδρος του συγκροτήματος), ο Χρ. Παντζάρης, Ε. Τσεριώτης, Α. Χ. Πασχαλιδής, Στ. Ιωάννου, Α. Πίττας, Β.Γ. Ρολογιής και άλλοι, παίρνουν 1200 λίρες το μήνα σαν αντιμισθία για την παρουσία τους στο Δ.Σ. Οι περισσότεροι από αυτούς βεβαίως έχουν και πολλές άλλες θέσεις.

Οι ίδιοι, ή συγγενείς τους ή εταιρίες στις οποίες μετέχουν άμεσα ή έμμεσα, οφελήθηκαν με δάνεια και άλλες χορηγήσεις 20 εκατομμυρίων λιρών για το 1995.

Οι ίδιοι αυτοί 15 κατέχουν το 3,31% των μετοχών, δηλαδή 3,563,000 μετο-

χές. Στους πρώτους 4 μήνες του 1996 οι μετοχές της Τραπεζας Κύπρου ανεβήκαν από 2,66 λίρες στις 3,78. Κατι που σημαίνει ότι οι 15 σύμβουλοι οφελήθηκαν με 3,400,000 λίρες μέσα σε αυτό το διάστημα.

Παρόμοια ισχύουν και για τους συμβούλους της Λαϊκής Τραπεζας. Οι χορηγήσεις στους Συμβούλους και εταιρείες στις οποίες μετέχουν άμεσα ή έμμεσα ήταν 66 εκατομμύρια λίρες για το 1995. Οι 11 σύμβουλοι της Λαϊκής κατέχουν το 11,65% των μετοχών της Τραπεζας, δηλαδή 7,213,680 μετοχές. Στους τέσσερις πρώτους μήνες του '96 οι τιμές της Λαϊκής ανεβήκαν στο

Χρηματιτήριο από τις 2,20 λίρες στις 4,00 λίρες. Αυτό σημαίνει ότι οφελήθηκαν με 13 εκατομμύρια λίρες. Δύο από τους συμβούλους, οι Μάριος και Πλάτων Λανιτής ελέγχουν το 10,25% των μετοχών και κέρδισαν από αυτή την αύξηση 11 εκατομμύρια λίρες μέσα σε τέσσερις μήνες.

Στο συμβούλιο της Λαϊκής είναι ακόμη ο είναι ο Κίκης Λαζαριδής (πρόεδρος), ο Ευθύβουλος Παρασκευαΐδης, ο Γιώργος Καλλής και άλλοι γνωστοί καρχαρίες.

Ποιο Υπουργικό Συμβούλιο ή ποια Βουλή τους ελέγχει αυτούς;

Ανο της Εργ

Λευκωσία: 14 Μαη, την Εργατική Δημο και υποψηφια βουλε
Λεμεσός: 15 Μαη, α
Δαλί: 17 Μαη ώρα

ΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ

ται στη δική τους δράση και όχι στα βουλευτικά έδρανα.

Η λογική της «διόρθωσης» του συστήματος οδηγεί την εργατική τάξη από συμβιβασμό σε συμβιβασμό και σπάζει την διάθεση της.

Η πορεία του ΑΚΕΛ είναι εδώ και πολλές δεκαετίες μια τέτοια ιστορία συμβιβασμών και συμμαχιών με την αστική τάξη για την καλύτερη «διαχείριση» του συστήματος και δεν μπορεί παρά να συνεχίσει να είναι το ίδιο και στο μέλλον. Γι αυτό δεν πρέπει να έχουμε τη παραμικρή αυταπάτη ότι ένα δυνατότερο ΑΚΕΛ με μια μεγαλύτερη κοινοβουλευτική ομάδα θα είναι καλύτερο από ότι σήμερα.

Η υποστήριξη ενταξης στην Ε.Ε. η ψηφισή των προϋπολογισμών της κυβέρνησης Κληρίδη, η συμμετοχή στο ψηφοδέλτιο του ατομών όπως ο Βενιαμίν, ο διάλογος για την ΑΤΑ και τις ιδιωτικοποιήσεις που έχει ήδη αποδεχτεί δεν πρέπει να αφήνουν σε κανένα αγωνιστή της αριστεράς την παραμικρή αμφιβολία για το ποια πολιτική θα ακολουθήσει και μετά τις εκλογές.

Εργατικό Κομμα

Οι εργάτες για να νικήσουν, για να αλλάξουν πραγματικά τη ζωή τους, δεν αρκεί να στείλουν τους δικούς τους αντιπροσώπους για να διαχειριστούν τη παλιά κοινωνία.

Χρειάζεται να ανατρέψουν τους καπιταλιστές. Να τους παρουν από τα χέρια τα μέσα παραγωγής και την οικονομική δύναμη και να οργανώσουν τη παραγωγή και την κοινωνία συλλογικά, με κριτήριο τις ανάγκες των ιδίων των ανθρώπων και όχι το κέρδος.

Χρειάζεται να ανατρέψουν το παλιό κράτος των «επαγγελματιών» γραφει-

κρατών και να χτίσουν τη δική τους δημοκρατική εξουσία, την εργατική δημοκρατία των άμεσα εκλεγμένων και ανακλητών αντιπροσώπων που θα στηρίζεται στη συμμετοχή και όχι τον αποκλεισμό και την καταπίεση της μεγαλύτερης μάζας της κοινωνίας.

Σ' αυτή τη πορεία οι εργάτες χρειάζεται να ξεφορτωθούν όλα τα σκουπίδια που τους φορτώνει σήμερα ο καπιταλισμός, τον εθνικισμό, το ρατσισμό, το σεξισμό και να τα αντικαταστήσουν με τον διεθνισμό, την εργατική αλληλεγγύη και την ισότητα που θα δίνει σε όλους την ευκαιρία να αναπτυξούν τα ενδιαφέροντά τους και τη δημιουργικότητά τους.

Η μόνη φορά που οι εργάτες καταφέρνουν να αντιμετωπίσουν νικηφόρα αυτό το καθήκον ήταν η Ρωσική επανάσταση τον Οκτώβρη του 1917.

Ο επαναστατικός δρόμος των Σοβιετ και των Μπολσεβίκων παραμένει η μοναδική λύση στα αδιέξοδα της κοινοβουλευτικής μεταρρυθμίσης.

Με μια τέτοια στρατηγική αξίζει να παλέψουμε σήμερα. Για να κερδίζουμε στις άμεσες καθημερινές μάχες απαλλαγμένοι από τους περιορισμούς, της «αυτοσυγκράτησης» και των συμβιβασμών. Για να χτίσουμε ένα νέο εργατικό επαναστατικό κομμα, που μέσα στη κρίση του καπιταλισμού, μπορεί να μετατρέψει τις ήττες της δεξιάς σε οριστική νίκη των εργατών, σε νίκη του Σοσιαλισμού.

ΚΤΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ Α ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

8μ.μ. στο Intercollege. Ομιλητής από
Αττική και η Ελενη Μαυρου Γ. Γ. της ΕΔΟΝ
της του ΑΚΕΛ

8μ.μ. στο ξενοδοχείο AquaMarina

μ.

Τι λένε

ΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ

ΓΑΛΛΙΑ: ΜΑΗΣ 1968

ΟΤΑΝ ΟΙ ΙΔΕΕΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΖΩΝΤΑΝΕΥΟΥΝ

Πολλές φορές συζητώντας με αγωνιστές της αριστεράς για το ποια είναι η προοπτική της παλης του εργατικού κινήματος, απαντάμε ότι δεν πρέπει να έχουμε αυταπάτες σε κοινοβουλευτικές λύσεις όσο αριστερές κι' αν φαίνονται και ότι ο μοναδικός τρόπος να ξεφορτωθούμε τη βαρβαρότητα του καπιταλισμού οριστικά, είναι να κτίσουμε ένα μαζικό εργατικό σοσιαλιστικό κομμα που να παλεύει για την εργατική επανάσταση, το σοσιαλισμό από τα κάτω.

Πολλές φορές δεχόμαστε την ερωτήση αν αυτό είναι μια ρεαλιστική πρόταση σήμερα στο σκαλοπάτι του 21ου αιώνα.

Κι όμως δεν είναι πολύς καιρός που αυτή η προοπτική δε φαινόταν καθόλου απίθανη, που οι επαναστατικές ιδέες είχαν αγκαλιάσει εκατομμύρια στην καρδιά της Ευρώπης. Η Γαλλία το Μάη του 1968 έδινε το σύνθημα για μια αντεπίθεση του εργατικού κινήματος σε παγκόσμιο επίπεδο.

Πριν το Μάη

Το Μάη του 1968 η Γαλλία εκλείνε μια δεκαετία διακυβέρνησης από το στρατηγό Ντε Γκωλ. Ο Γαλλικός καπιταλισμός αναπτυσσόταν και εκσυγχρονίζοταν πάνω στις πλάτες των εργατών. Οι μισθοί και οι συντάξεις ήταν χαμηλοί για μεγάλα κομμάτια της εργατικής τάξης, ενώ η ανεργία που ξεπερνούσε τις 500.000 ήταν ιδιαίτερα ψηλή στη νεολαία. Αυτά τα προβλήματα είχαν συσσωρευτεί μια αγανάκτηση που αρκετές φορές στους μήνες πριν το Μάη είχαν καταλήξει σε δυναμικούς αγώνες.

Το σύνθημα όμως της εκρήξης έδωσαν οι φοιτητές. Η τρομερή αναπτύξη του καπιταλισμού και η ανάγκη για ειδικευμένο προσωπικό, οδήγησε στη μαζικοποίηση των πανεπιστημίων. Αυτή η μαζικοποίηση όμως γινόταν μέσα στα πλαίσια ενός συστήματος από τα πιο απηρχαιωμένα και συντηρητικά της Ευρώπης. Εκτός αυτού πολλοί φοιτητές διαπίστωναν ότι μετά τις σπουδές τους ήταν δύσκολο να βρουν δουλειά στην ειδικότητά τους. Όλα αυτά οδήγησαν σε μια γενικότερη αμφισβήτηση του ρόλου της εκπαίδευσης αλλά και του καπιταλισμού γενικότερα.

Ένα κύμα εξέγερσης απλώνεται στις σχολές, είτε προκειται για κινητοποιήσεις εναντίον στον πόλεμο στο Βιετνάμ, είτε για το δικαίωμα των φοιτητών και φοιτητριών να μενουν

σε μικτούς κοιτώνες. Η μια διαδήλωση διαδεχεται την άλλη με καταληξη σχεδόν πάντα τη συγκρούση με την αστυνομία, που στη προσπάθεια να καμψει την αντίσταση των φοιτητών χρησιμοποίησε απίστευτη βαρβαρότητα.

Η επίδραση αυτής της συγκρούσης λειτουργήσε καταλυτικά στο να εκδηλωθεί η συσσωρευμένη οργή του κοσμου. Κατω από αυτή τη πίεση, οι Εργατικές Συνομοσπονδίες κηρύσσουν μια 24ωρη απεργία για τις 13 του Μάη, σαν ένδειξη διαμαρτυρίας. Οι δυνάμεις που εμπαιναν πια στη μάχη ήταν πολύ μεγάλες και με τεραστία δυναμική.

Οι εργάτες στους δρόμους

Η διαδήλωση ήταν η μεγαλύτερη που γνώρισε το Παρίσι μετά την απελευθέρωση. Πηρε μέρος πάνω από 1 εκατομμύριο κοσμοί. Αυτό ήταν η αρχή. Απεργίες και καταλήψεις απλώναν με τρομαχτική ταχύτητα.

Οι εργαζόμενοι εσθησαν οδοφράγματα και ελέγχαν το Παρίσι ενώ η τάξη επιβαλλόταν από δημοκρατικά επιλεγμένες επιτροπές. Οργανώθηκε κατευθείαν ανταλλαγή προϊόντων με τους αγρότες και μαζί με το έλεγχο των τιμών παρακαμπτοντας τους μεσαζόντες, οι τιμές είχαν μια θεαματική πτώση. Ταυτόχρονα οργανωνόνταν συζητήσεις για χιλιάδες θέματα. Το αστικό κράτος βρισκόταν σε κατάσταση παραλύσης και στα μέσα του Μάη ένα κύμα πανικού είχε καταλάβει τους γαλλούς αστούς.

Ο Ντε Γκωλ εξαφανίστηκε στις 29 του Μάη καταφευγόντας στη Γερμανία ενώ σε μυστικές συνεννοήσεις κινητοποιούνται επιλεκτικά σώματα τεθωρακισμένων προς το Παρίσι. Επιστρέφει στις 30 για να κάνει ένα διαγγέλιμα από τη τηλεόραση όπου ανακοινώνει ότι θα επιβάλει τη τάξη με κάθε νομιμο μέσο.

Ταυτόχρονα οργανωνόνται «αυθορμητές» διαδηλώσεις φασιστών με σύνθημα «οι φοιτητές στο Νταχάου» και τρομοκρατικές επιθέσεις απλώνουν σε βάρος αγωνιστών και κτιρίων εργατικών οργανώσεων.

Το ΚΚΓ ρίχνει το σωσίβιο

Το κομμα που συσπειρώνε τη συντριπτική πλειοψηφία των πολιτικοποιημένων εργατών ήταν το Γαλλικό Κομμουνιστικό Κομμα. Ήταν όμως ένα σταλινικό ρεφορμιστικό κομμα που δεν είχε σαν στόχο την ανάπτυξη των εργατικών αγώνων και τη παλη για την εργατική εξουσία, αλλά τη συμμετοχή στους στημένους θεσμούς του αστικού κράτους, όπως η Βουλή. Στην κορυφή του αγώνα η CGT προτείνει πακέτο οικονομικών αιτημάτων που φυσικά οι

εντρομοί βιομηχανοί δεκτικαν άμεσα. Σε πολλά εργοστάσια η Γενική Συνέλευση των εργατών απορρίπτει τις προτάσεις. Όμως οι αντιστάσεις των εργατών μενουν απομονωμένες, χωρίς συγκεκριμένη προοπτική και σιγα σιγα σπανε.

Το ΚΚΓ αποδέχεται τη πρόταση του Ντε Γκωλ για εκλογές για το τέλος του Ιουνή, με την ελπίδα ότι θα αποχτησει μια διευρυμένη κοινοβουλευτική παρουσία. Εγινε ακριβώς το αντίθετο: Από τους 73 βουλευτές επεσε στους 34. Ο κοσμος απογοητευμένος από το αδοξο κλείσιμο της γενικής απεργίας και το ρολο του ΚΚ, δεν αντιμετώπισε τις εκλογές σαν μια σημαντική πολιτική μάχη. Αντίθετα η δεξιά συσπειρώσε τους ψηφοφόρους της, κυρίως τα μεσοία στρώματα, προβαλλοντας τον «κομμουνιστικό κίνδυνο». Η «ρεαλιστική» ταχτική αποδεικτικε αδιέξοδη ακόμα και στο εκλογικό επίπεδο.

Η κληρονομία

Ο Μάης του '68 είναι ένα ορόσημο για την αριστερά και το παγκόσμιο εργατικό κίνημα. Διέψευσε τις αποψεις από αριστερά και δεξιά που δηλώναν ότι η επαναστατική δύναμη της εργατικής τάξης είχε στερεωθεί και ότι ο καπιταλισμός μπορεί να βελτιωθεί μόνο μέσα από συσσωρευμένες αλλαγές, τη μεταρρυθμίση.

Σε πείσμα όλων αυτών, που κυκλοφορούν πολύ και σήμερα, ο Μάης του '68 ξαναζωντανέψε στη Γαλλία μόλις πριν λίγους μήνες, το Δεκεμβρή του 1995, με απεργίες και διαδηλώσεις εκατοντάδων χιλιάδων εργατών και φοιτητών. Όσο και αν οι διαφοροί απολογητές του συστήματος προσπάθησαν να πεισουν ότι οι σημερινοί αγώνες δεν έχουν καμία σχέση με το Μάη, οι γαλλοί εργάτες συνδέσαν τους νέους τους αγώνες όχι μόνο με το Μάη του '68 αλλά και τη Παρισινή Κομμουνία του 1871!

Το στοιχημα που ξαναρχεται στην επικαιρότητα σήμερα, μπוסτα στην μεγαλύτερη κρίση του καπιταλισμού, είναι αν η νέα αντεπίθεση του εργατικού κινήματος θα είναι νικηφόρα. Στο χέρι μας είναι να κερδίσουν οι επαναστατικές ιδέες του Μαρξισμού κι όχι οι ιδέες του συμβιβασμού που οδηγούν το εργατικό κίνημα από την μια ήττα στην άλλη.

Αν είναι κατι που επιτακτικά χρειάζεται σήμερα, είναι μια αριστερά που να μπορεί να δίνει σοσιαλιστική προοπτική σε αυτή την αντεπίθεση του εργατικού κινήματος εναντίον στα αδηφάγα αφεντικά.

Δημητρα Χριστοδουλου

Προεκλογικός ρατσισμός

Στα προεκλογικά τους προγράμματα και τις ομιλίες τους όλα σχεδόν τα κόμματα ζητούν περισσότερους περιορισμούς στην εισοδο και εργοδοτηση ξενων. Χαρακτηριζουν τους ξενους απο μάλιστα μεχρι προβλημα και εισηγονται και αλλα μετρα εναντιον τους. Συναγωνιζονται το ενα το αλλο σε ρατσιστικες κορωνες.

Ακομα και το ΑΚΕΛ στο προγραμμα του λεει παρομοια: «Οι ξενοι εργαζομενοι αποτελουν σημερα το 12% και πλεον του εργατικου δυναμικου, γεγονος που μας ανησυχει ιδιαιτερα. Δημιουργουνται σοβαρα κοινωνικα προβληματα, ασκουνται σοβαρες πιεσεις πανω στις απολαβες των κυπριων εργαζομενων και εντοπιζονται αρκετες περιπτωσης αγριας εκμεταλλευσης ξενων εργαζομενων, πραγμα που με τη σειρα του οδηγει στο να εκτιθεται η χωρα μας διεθνως»!!!

Η προταση στην οποια καταληγει μετα απο αυτα ειναι η «επανεξεταση των κριτηριων για την απασχοληση ξενων εργαζομενων με στοχο να τεθουν μεσα σε αυστηροτερο πλαίσιο». Μια παραγραφο πιο πανω βεβαια το προγραμμα αναφερει οτι: «Το ΑΚΕΛ δεν διακατεχεται απο ξενοφοβια και ρατσισμο»

Αν αυτα ομως δεν ειναι ξενοφοβια και ρατσισμος τοτε τι ειναι ρατσισμος; Πρεπει να καιμε ξενωνες με μεταναστες για να μιλαμε για ρατσισμο; Ρατσισμος ειναι καθε διακριση που στηριζεται σε κριτηρια που αφορουν τη φυλη, το εθνος, το χρωμα, την υπηκοοτητα, η τη θρησκεια. Ποιος ειναι ο λογος που το ΑΚΕΛ και οι

Οι ρατσιστικοι περιορισμοι εχουν σαν αποτελεσμα οι ξενοι να ζουν κατω απο το καθεστως του "παρνανομου" και να αντιμετωπιζουν τις επιθεσεις, των εργοδοτων, οπως βιασμου, και αλλα.

αλλοι ζητουν να μπουν περιορισμοι στην εργοδοτηση των ξενων εργατων; Μονο το οτι ειναι ξενοι, ανηκουν προερχονται δηλαδη απο αλλο εθνος, φυλη, η κρατος.

Τα διαφορα περι κοινωνικων προβληματων που δημιουργουν οι ξενοι ειναι κουραφεξαλα. Ποιος δημιουργει κοινωνικα προβληματα, οι ξενοι εργατες που τσακιζονται για ενα ξεροκοματο ψωμι η ο Ζιβαναρης και ο Πιττας της ΟΕΒ και οι ομοιοι τους που οποτε θελουν απολυουν κοσμο, παραβιαζουν τις συμβασεις, κοβουν μισθους και αλλα παρομοια ριχνωντας στη μιζερια και την απογνωση χιλιαδες εργατικες οικογενειες. Ποι-

ος προκαλει κοινωνικα προβληματα, οι ασιατισες οικιακοι βοθηοι που σκοτωνονται ολη μερα για ενα μεροκαματο πεινας, η η κυβερνηση που με τις περικοπες στον τομεα της υγεια και τις αλλες κοινωνικες παροχες βαζει σε σοβαρο κινδυνο την υγεια και την ευημερια χιλιαδων εργαζομενων και κυριως των γεροντων και των παιδιων;

Και ομως δεν ακουσαμε κανενα να ζητα να απελασουν τον Ζιβαναρη η τον Κληριδη.

Το επιχειρημα οτι με την απασχοληση ξενων εργατων ασκουνται σοβαρες πιεσεις πανω στις απολαβες των κυπριων εργαζομενων δεν ειναι

παρα ενα καλοστημενο παραμυθι. Οι κλαδοι στους οποιους τα τελευταια χρονια εχουν κυριολεκτικα καθλωθει οι μισθοι ειναι ο δημοσιος τομεας και ο ημικρατικός οπου δεν απασχολεται κανενας ξενος. Οι πιεσεις πανω στους μισθους προερχονται απο την απληστια και την αποθρασυνση των αφεντικων και οχι απο τους ξενους. Εξαλλου αν οι συντεχνιες αγκαλιαζαν και οργανωναν τους ξενους εργατες δεν θα υπηρχε καμια δυνατοτητα για τους καπιταλιστες να δινουν χαμηλα μεροκαματα στους ξενους.

Οσο για το επιχειρημα οτι επειδη υπαρχουν περιπτωσης «αγριας εκ-

μεταλλευσης των ξενων που μας εκθετουν διεθνως» πρεπει να μπουν περιορισμοι στην εισοδο ξενων τι να ποιμε. Αντι να τιμωρουμε τους θυτες ζητουμε την τιμωρια των θυματων.

Δυστυχως με τετοια επιχειρηματα ανοιγει ο δρομος για το αγριο κυνηγητο των ξενων απο την αστυνομια με αποτελεσμα πολλοι ξενοι εργατες να σερνονται σχεδον καθημερινα στα δικαστηρια σαν να ειναι οι χειροτεροι εγκληματιες.

Αν ομως ειναι εγκλημα να παει κανεις σε ξενο τοπο για να δουλεψει, τοτε οι μισοι ελληνοκυπριοι θα επρεπε να ειναι στη φυλακη γιατι κατα περιόδους περασαν απο καποια ξενη χωρα για να δουλεψουν και να ζησουν τις οικογενειες τους.

Οι ξενοι εργατες δεν ειναι εχθροι μας. Δεν εχουν καμια ευθυνη για την ανεργια, για τις μειωσεις μισθων, για τις παραβιασεις των συμβασων, για το κοψιμο της ΑΤΑ. Αντιθετα ειναι και αυτοι θυματα του ιδιου βαρβαρου και απανθρωπου συστηματος, του καπιταλισμου, που με τις κρισεις του οδηγει στην ανεργια, τη φτωχεια, την πεινα και την εξαθλιωση εκατομμυρια εργαζομενων σε ολο το κοσμο.

Γι αυτο πρεπει να υπερασπισουμε τα δικαιωματα τους, για ελευθερη εισοδο και εργοδοτηση και για να τους παραχωρηθουν τα ιδια δικαιωματα με τους ντοπιους. Εμεις οι «ντοπιοι» εργατες δεν εχοιμε να ωφεληθουμε τιποτα απο τις διωξεις των ξενων. Αντιθετα ενωμενοι «ντοπιοι» και «ξενοι» εργατες μπορουμε να παλεψουμε πολυ πιο αποτελεσματικα εναντια σε αυτους που καταπιεζουν ολους μας, τα αφεντικα.

ΣΦΑΓΕΙΟ ΚΟΦΙΝΟΥ Η ιδιωτικοποιηση απειλει την υγεια μας

Ο Κληριδης δηλωσε πριν λιγο καιρο πως θ'αναλαβει το πολιτικο κοστος για να προωθησει τις ιδιωτικοποιησεις. Μεσα στα πλαίσια αυτης της πολιτικης εδω και τρια χρονια η κυβερνηση προσπαθει να ιδιωτικοποιησει, αναμεσα σε αλλα, και τα δημοτικα σφαγια Κοφινου και Παφου.

Το Κεντρικο σφαγειο Κοφινου που εξυπηρετει 62 κοινοτητες εχει χρεη 200.000 λιρων και οι τραπεζες πιεζουν για να ξεπληρωθουν αυτα τα χρεη. Τα χρεη βεβαια οφειλονται στο γεγονος οτι η κυβερνηση αρνεται να δωσει την βοηθεια που χρειαζονται οι δημοι στους οποιους υπαγονται τα σφαγια. Χαρακτηριστικα οπως δηλωσε η Ενωση Δημων παλιότερα η βοηθεια της κυβερνησης ειναι "σταγονα στον ωκεανο".

Ετσι τα προβληματα στους δημοι συσσωρευονται κι ενα απο αυτα ειναι τα σφαγια που ειναι υποχρεωμενα να τα βγαλουν περα οικονομικα χωρις καμια ουσιαστικη βοηθεια.

Μ'αυτο τον τροπο ομως η κυβερνηση αφηνει τα σφαγια στο ελεος της χρεωκοπιας για να φανε η ιδιωτικοποιηση σαν φυσιολογικη εξελιξη αφου θ'αποτελουν "μη βιωσιμους" οργανισμους.

Οργη προκαλεσε μαλιστα στους εκπροσωπους του σφαγειου Κοφινου και των αγροτικων οργανωσεων η προταση της υπουργικης επιτροπης που προνει τη δημιουργια 2

κατηγοριων σφαγειων υψηλοτερων και χαμηλοτερων προδιαγραφων!

Τα σφαγια των υψηλοτερων προδιαγραφων θα προοριζονται για τις εξαγωγες ενω των χαμηλοτερων για την εγχωρια καταναλωση.

Δεν φτανει δηλαδη που απειλουμαστε απο την αρρωστεια των τρελων αγελαδων, την τρομηδη νοσο των προβατων και ολα τα αλλα που βγηκαν προσφατα στην επιφανεια και που χρειαζεται περισσοτερος ελεγχος, θελουν να μειωσουν και τα ηδη ανεπαρκη μετρα που υπαρχουν.

Στα κοινοτικα σφαγια που δεν

υπαρχει κανενας υγειονομικος ελεγχος η κατασταση ειναι πολυ επικινδυνη. Στο κοινοτικο σφαγειο Αγιων Τριμιθιας για παραδειγμα «το αιμα στο πατωμα καλυπτει τα παπουτσια ως τη μεση, οι πρασινες μυιγες σχηματιζουν παροικιες ενω οταν μπεις μεσα αηδιαζεις απο τη θεα πεταγμενων στο πατωμα ζωνων κι απο τους μαυροκοκκινους απο το αιμα κι αλλων βρωμιων, τοιχους» εγραφε ο Φιλελευθερος σε ρεπορταζ απο το σφαγειο.

Παρολα αυτα τα συγκεκριμενα σφαγια συνεχιζουν να λειτουργουν. Οι υγιεινες συνθηκες σφαγης και οι ορθες διαδικασιες φαινονται οτι τηρουνται μονο απο τα δυο δημοτικα σφαγια.

Στην Αγγλια η ιδιωτικοποιηση καταργησε τους κρατικους υγειονομικους ελεγχους δινοντας ετσι την ευκαιρια στους κρεατοβιομηχανους να βγαζουν κερδος ακομα κι απο τα πτωματα των προβατων. Αποτελεσμα ηταν η εξαπλωση της αρρωστειας των τρελων αγελαδων και ν'απειλούνται σημερα εκατομμυρια ανθρωποι.

Την κυβερνηση βεβαια δεν την νοιαζει αν με τις ιδιωτικοποιησεις "χαλαρωνονται" οι υγειονομικοι ελεγχοι που εκθετουν τον κοσμο σε μεγαλυτερος κινδυνους. Αυτο που την ενδιαφερει ειναι πως να ικανοποιησει τους βιομηχανους, τους τραπεζιτες, τους στρατοκρατες που την στηριζουν δινοντας τους απλοχερα οσα ζητησουν.

Μαρια Κωνσταντινου

Ο Ζιβαναρης χαριζει απλοχερα στους δικους του

Ενω δεκαδες εργατες πετιουνται σαν στοιμενες λεμονοκουπες απο τα εργοστασια πολλες φορες χωρις καμια αποζημιωση, ο Ζιβαναρης και το Διοικητικο Συμβουλιο της Αρχης Τηλεπικοινωνιων προκλητικα χαρισαν στον Γενικο Διευθυντη της, Φ. Βατυλιωτη, 60.000 λιρες σαν φιλοδωρημα για την αφυπηρετηση του.

Του εδωσαν ακομα αλλες 30.000 λιρες για συσσωρευμενες αδειες. Αυτα ολα ειναι επιπλεον των 90.000 λιρων που πηρε σαν συνταξιοδοτικα ωφεληματα και την συνταξη 1500 λιρων τον μηνα.

Ο Ζιβαναρης ειχε το θρασος να δικαιολογησει το ποσο δηλωνοντας οτι δεν ειναι υπερβολικο αν ληφθει υποψιν η 35χρονη προσφορα του στην Αρχη.

Ομως στην ΑΤΗΚ δουλεψαν εκατονταδες εργαζομενοι με υπηρεια πανω απο τα 35 χρονια σε πολυ σκληρες και ανθυγιεινες συνθηκες απο αυτες που δουλεψε ο Βατυλιωτης, με το αιρ-κοντισιον, την λιμουζινα του, τα ταξιδια του και τα τσσα αλλα προνομια που εχουν ολοι οι Γενικοι Διευθυντες. Ομως τους εργατες αυτους τους πεταξαν σαν στοιμενες λεμονοκουπες χωρις να τους δωσουν κανενα φιλοδωρημα ενω πολλοι απο αυτους παιρνουν σημερα μειωμενη συνταξη.

Οι ιδιοι που τόσο απλοχερα χαριζουν στους Γενικους Διευθυντες, την ιδια στιγμη αρνουνται να ικανοποιησουν αιτηματα των εργαζομενων και να δωσουν γροσι για μισθολογικες αυξησεις. Χαρακτηριστικα, για δυο χρονια αρνουνται να δωσουν 13ον μισθο σε 22 εκτακτες τηλεφωνητριες ποσο που δεν θα κοστιζε περισσοτερα απο 3.000 λιρες συνολικα.

Στοχος τους ειναι να φανε οσο περισσοτερα μπορουν για να ερθουν να δικαιολογησουν τις ιδιωτικοποιησεις και το ξεπουλημα της ΑΤΗΚ στους ιδιωτες. Αυριο θα μας πουν για να σταματησουν ολα αυτα ο μονος τροπος ειναι να τα παρουν οι ιδιωτες. Οι ιδιοι που επιμενουν στην αναγκη για ιδιωτικοποιηση της ΑΤΗΚ, ειναι οι ιδιοι που εχουν ετοιμασει τις επιχειρησεις τους και ακονιζουν τα δοντια τους για να φανε απο το «ετοιμο ψητο» δηλαδη τα μεγαλα κερδη απο τις τηλεπικοινωνιες.

N.A.

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟ LASER PLASTICS

«Δεν παρακαλάμε, τα δίκαια μας ζητάμε»

Στα μέσα του περασμένου Απριλίου οι εργατές του εργοστασίου Laser Plastics κατέβηκαν σε απεργία διαρκείας: αιτημάτων εργαζομένων ήταν η υπογραφή συλλογικής συμβάσεως, πηγα να ισοδυναμούσε με τραυματισμό των συντεχνικών στο χώρο δουλειάς, και η επαναπροσλήψη του Μιχαήλ Λοϊζίδη.

Τα αφεντικά, ενώ ισχυρίζονταν ότι ταχά δεν εφεραν ενόσταση στο δικαίωμα οργανώσεως των υπαλλήλων στις συντεχνίες ΠΕΟ και ΣΕΚ, (ένα από τα αφεντικά είναι μέλος της ΠΕΟ), ακολούθησαν από την αρχή στην απολύση του Μιχαήλ Λοϊζίδη γιατι πρωτοστάτησε στην οργανώση των εργαζομένων στις συντεχνίες.

Όταν το πράγμα εφτάσε στο απροχώρητο όμως και έπρεπε να υπογραφεί η συμβαση πετάχτησαν τους συντεχνιακούς έξω από το εργοστάσιο και απόλυσαν αυθημερον τον Μιχαήλ Λοϊζίδη γιατι πρωτοστάτησε στην οργανώση των εργαζομένων στις συντεχνίες.

Στο Laser Plastics πληρώνονται

μισθοί πεινας. Πολλοί εργατές και εργατρίες παίρνουν 50 λίρες τη βδομάδα που είναι κατά 30 ολόκληρες λίρες λιγότερα από αυτά που προνοεί η συμβαση στον κλαδο σαν μινιμουμ μισθο. Τα αφεντικά δεν πληρώνουν Ταμείο Προνοείας ενώ πληρώνουν την υπερωριακή εργασία 1:1. Αυτοί οι αθλοί οροι εργασίας έπρεπε να γίνουν για χρόνια στους εργοδοτες να επιβάλουν κλιμα τρομοκρατίας στο χώρο δουλειάς. Προσπαθεία τους ήταν να διασπασουν τους ίδιους τους εργαζομένους κατηγορώντας τον ένα στον άλλο, για να καταλήξουν στην συνολική απειλή ότι θα κλείσουν το εργοστάσιο.

Η απολύση του Μιχαήλ ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Η "υπομονή" και το "σιγά-σιγά" των συντεχνιακών δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα. Μέσα σε δύο μερες οι ίδιοι οι εργαζομένοι πήσαν την πρωτοβουλία να συντονιστούν και να κατέβουν σε απεργία διαρκείας τη Δευτέρα 22/4 για να διεκδικήσουν την επαναπροσλήψη του Μιχαήλ και την υπογραφή της συμβάσεως. Μέσα από αυτή τη διαδικασία, ανακαλύψαν και τη πραγματική τους δυναμική.

Ενώ παραγγέλεις περιμέναν παραδοσή, τη Δευτέρα το πρωί το

εργοστάσιο σιγήσε. "Δεν παρακαλάμε, τα δίκαια μας ζητάμε" ήταν το γενικό σύνθημα των απεργών. Αυτό που δεν καταφεραν οι διαπραγματευσεις 4 μηνών το πετύχε η απεργία μέσα σε 5 ώρες: Οι εργοδοτες αναγκάστηκαν να υπαναχωρήσουν και να υπογραφούν τη συμβαση και να αποσυρουν την αρχική επιστολή απολύσεως του Μιχαήλ. "Δεν περιμένα να μας βρουν όλους μονοβουλούς" επαναλάμβανε ο Μιχαήλ.

Τα αιτήματα των απεργών δεν κερδήθηκαν 100%, ενώ θα μπορούσαν. Οι συντεχνιακοί δεχτηκαν να μην εφαρμοστούν αμεσως όλες οι προνοιες της συμβάσεως, αφήνοντας ανοικτο το ενδεχόμενο για τη "νομιμη" απολύση του Μιχαήλ στο μέλλον σαν πλεονάζον προσωπικό.

Το κλιμα όμως μέσα στο εργοστάσιο έχει αλλάξει. Αυτό που κυριαρχεί τώρα δεν είναι η τρομοκρατία των αφεντικών. «Ξερούμε τώρα τον δρομο» ειπε ένας από τους απεργούς στην εφημερίδα μας. Είναι επισημια καθαρο ότι την επομένη φορά είναι η επιτροπή των εργατών που θα πρέπει να διαπραγματευτεί με τα αφεντικά και όχι μόνοι τους οι εμμισθοί των συντεχνιών. Αυτοί θα πρέπει απλά να δώσουν την επίσημη

καλυψη των συντεχνιών μέσα στις διαπραγματευσεις.

Για να σπασουν το ηθικό των εργατών που βρίσκονται στα ύψη, οι εργοδοτες μια βδομάδα λιγότερα απελύσαν τον Σωτήρη Λοϊζου, ένα από τα δύο μέλη της ΣΕΚ. Παρολο που τυπικά φαίνεται ότι τα αφεντικά έχουν "νομική καλυψη" γι'αυτή την απολύση - ο Σωτήρης εργαζεται μόνο 2 μήνες στο Laser Plastics - οι προθεσμίες στο Laser Plastics - οι προθεσμίες.

Να σβήσουν το χαμογελο από τα προσωπο των εργατών, να περσούν ξανά ένα κλιμα τρομοκρατίας, και τη διασπαση ανάμεσα σε μέλη της ΠΕΟ και της ΣΕΚ. Τελικός τους στόχος είναι να προστρέψουν στο χώρο δουλειάς το προηγούμενο καθεστώς όπου οι εργατές δεν ήταν οργανωμένοι. Πράγμα που ασφαλώς οι εργοδοτες δεν προκειται να ομολογήσουν γραπτως σε οποιονδήποτε θελήσουν ν'απολύσουν για εκδικητικούς λόγους.

Η απολύση του Σωτήρη είναι εξίσου εκδικητική όσο και του Μιχαήλ για αυτο και δεν πρέπει να μείνει αναπάντητη. "Τον δρομο τον μάθαμε".

Δαφνος Οικονομου

Η κυβέρνηση πνίγει τα λιμάνια για να περασει τις ιδιωτικοποιήσεις

Οι λιμενεργατές στο λιμάνι Λεμεσου προειδοποίησαν την Αρχή Λιμενων ότι αν δεν προσλάβει νέους υπαλλήλους θα αρχίσουν να παίρνουν μετρα εφαρμζοντας σαν πρώτο μετρο την αποχή από τις υπερωρίες. Οι λιμενεργατές ζητουν την προσλήψη προσωπικού στο τμήμα των ηλεκτρολογών και μηχανολογών.

Οι εργατές καταγγέλλουν ότι οι εργασίες για συντήρηση και επιδιορθωση του μηχανικού εξοπλισμού είναι υποτυπώδεις. Οι επιδιορθώσεις φωρών και άλλων εξοπλισμού οπως και οι συντηρήσεις στην αντικατασταση ανοδών δεν έγιναν ή έγιναν προχειρα. Αυτα βαζουν σε κινδυνο την ζωη και την υγεια των εργαζομένων αλλά και οσων διακινούνται στο λιμάνι.

Η κατασταση για τους λιμενεργατές εφτάσε στο απροχώρητο αφού ο καθε εργαζομένος σημερα υποχρεωνεται να δουλεψει υπερωρίες μεχρι και 400 ώρες τον μηνά! Η Αρχή Λιμενων δεν προσλάμβανε νέους εργατές εφαρμζοντας την πολιτική λιτοτητας και περικοπων που ακολουθα η κυβερνηση Κληριδη σε όλους τους κρατικούς οργανισμούς.

Με αυτο τον τροπο προθωουν και την πολιτική της ιδιωτικοποίησης των υπηρεσιών στα λιμάνια που οπως υποστηρίζει καθημερινα ο Υπουργος Συγκοινωνιών είναι η μονη λύση που δθεν θα φερε τον εκσυγχρονισμο τους. Ποιον κοροϊδεουσ; Κανουν ότι μπρονον για να υποβαθμίσουν τις υπηρεσίες και τις παροχές στα λιμάνια για να δικαιολογήσουν την παραχώρηση υπηρεσιών τους στους ιδιώτες και την ίδια ώρα μας μιλουν για εκσυγχρονισμο.

Η ηγεσία της ΣΥΑΛΚ αντι να προχωρήσει σε δυναμικές κινητοποιήσεις για προσλήψη προσωπικού ανεστειλε ακομα και την αποχή από τις υπερωρίες που ταλαιπωρουν και βαζουν σε κινδυνο τους ίδιους τους εργαζομένους. Η ηγεσία της ΣΥΑΛΚ μπορεί να πιεστεί να παρει μετρα αν οι ίδιοι οι εργαζομένοι συλλογικά αρνηθούν να εργαζονται υπερωρίες.

Μονη η δικη τους δραση εναντια στην λιτοτητα τις περικοπες και τις ιδιωτικοποιήσεις μπορεί να έχει αποτελεσματα.

Οι αναβολες και η πιστωση χρόνου, τους μονους που ωφελουν είναι τον Υπουργο Συγκοινωνιών Α. Αδαμίδη και την κυβερνηση Κληριδη αφού τους δίνει το χρόνο να εφαρμζουν τις γιανοβρες και να σχεδια τους για ιδιωτικοποιήσεις.

N.A.

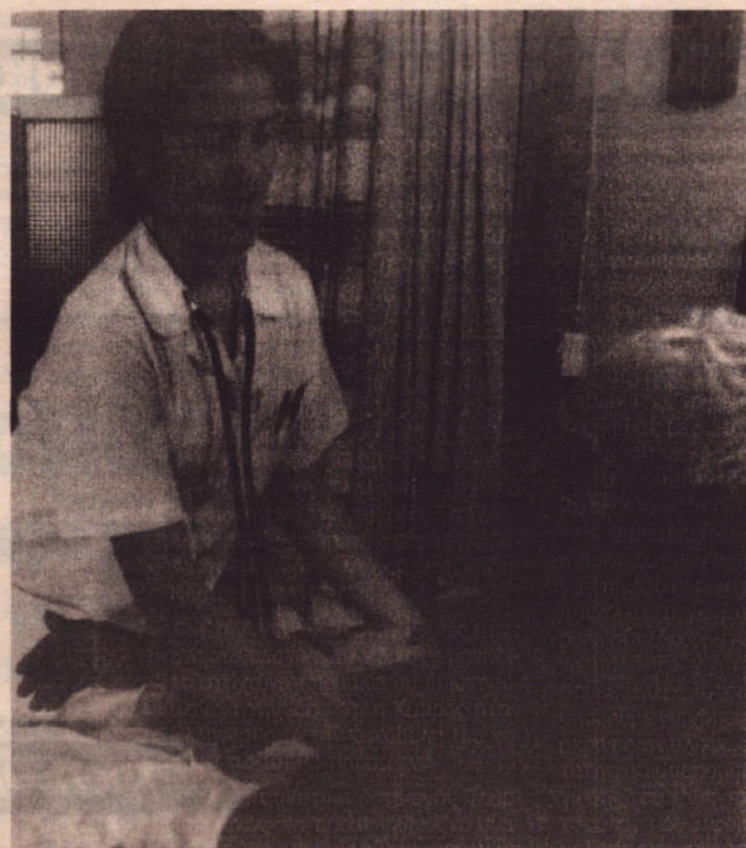
Με αλχημείες δεν λύνονται τα προβλήματα των νοσοκομείων

Αλυτο για πολλά χρόνια παραμένει το πρόβλημα της έλλειψης νοσηλευτικού προσωπικού σε όλα τα νοσοκομεία, με αποτέλεσμα οι νοσοκομοί να εκτελούν και καθήκοντα εκτος των υποχρεώσεών τους.

Μετα τις κινητοποιήσεις τους περασμένο μηνά όπου αποφασισαν να μην εκτελούν καθήκοντα βοηθών θαλαμών αλλά μόνο τα νοσηλευτικά τους καθήκοντα ζητώντας την άμεση προσλήψη προσωπικού για την καλυψη των αναγκών των νοσοκομείων, ο Υπουργος Υγείας Μανωλης Χριστοφιδης εκανε κυριολεκτικά μια αλχημεία για να ξεγελάσει τους νοσοκομούς να σταματήσουν τα μετρα που ειχαν παρει.

Αντι να προσλάβει ανεργούς αποφοιτους της Νοσηλευτικής Σχολής, πήρε 14 νοσηλευτες που εργοδοτουσαν στα κρατικά γηροκομεία και που υπαγονται στο Υπουργείο Εργασίας, και τους μετεφερε στα νοσοκομεία αφήνοντας τα κρατικά γηροκομεία χωρίς την φροντιδα και την εξυπηρέτηση που χρειάζονται από νοσοκομούς.

Οι αναγκες στα νοσοκομεία είναι τεραστιες και η έλλειψη νοσοκομών δημιουργει πολλά προβλήματα όχι μόνο για τους ίδιους τους νοσοκομούς αλλά και για τους ασθενεις. Για να καλυφθούν οι αναγκες σε νοσηλευτικό προσωπικό χρειάζονται τουλαχιστον 120 νοσοκομοί. Τον τελευταίο καιρο, αφυπνισθησαν οι θεσεις τους ενώ ο μεγαλος αριθμος νοσοκομών που φευγουν με αδεια τοκετου

επιδεινώνουν τις έλλειψεις.

Ο Μανωλης Χριστοφιδης εφαρμζει με ιδιαίτερη ζηλο την πολιτική της λιτοτητας της Κυβερνησης στον τομεα της υγείας, ασχετα με το τι συνεπειες μπορεί να έχει αυτο παν στην υπερωρία του κοσμου ή τους εργαζομένους στο τομεα της δημοσίας υγείας και ιδιαίτερα αυτους που είναι αναγκασμένοι να χρησιμοποιουν

τα κρατικά νοσοκομεία ή να καταφευγουν στα δημοσία γηροκομεία.

Τώρα ετοιμάζεται να κλείσει τα εξωτερικά ιατρεία πριν ακομα ολοκληρωθούν τα περιφερειακά ενώ έχει επιβάλει αύξηση στα νοσηλεία, περιορισμό εσης στα φαρμακα, και άλλα παρομοια.

Αυτη η πολιτική τον έχει οδηγήσει σε συγκρουση με όλους σχεδον τους

εργαζομένους στον τομεα της υγείας, τους κυβερνητικούς γιατρούς, με τους συμβασιούχους, τους εκτακτους, τους τηλεφωνητες με ολους. Γιατροί παραιτουνται είτε γιατι δεν μονιμοποιούνται είτε γιατι δεν αμειβονται οπως θα έπρεπε, και οι ασθενεις μένουν ξεκρεμαστοί. Ο κοσμος ταλαιπωρουνται απειλεια από τις έλλειψεις σε μηχανήματα και προσωπικό και όλα αυτα για χαρην της λιτοτητας. Ο θαλαμος του aids έχει μείνει χωρίς γιατρο μετα την παραίτηση του υπευθυνου γιατρου επειδη δεν τον μονιμοποιούσαν.

Παρομοιες αλχημείες εκανε η κυβερνηση και με το Δικαιοτικό Καρδιολογικό Κέντρο, και αποφασισε να αναστειλει την κατασκευή του. Με διαφορες προφασεις, ότι οι τουρκοκυπριοί κτιζουν δικο τους και ότι η Υπατη Αρμστεια δεν θα αναλαμβάνει τα έξοδα για την λειτουργία του αποφασισε να μην προχωρήσει στη κατασκευή του και να το ενταξει στα πλαίσια της ανεγερσης του νεου Γενικού Νοσοκομείου. Στην ουσία το παρει έμπεινη και αυτο οπως και τσαα στις ελληνικές καλενδες.

Οι νοσοκομοί, οι γιατροί, οι εκτακτοι και ολοι οι άλλοι που απασχολούνται στον τομεα της δημοσίας υγείας μπορούν να σταματήσουν αυτη τη πολιτική που απειλει κυριολεκτικά με διάλυση τα νοσοκομεία. Μπορουν και πρέπει να συντονιστούν και με τις κινητοποιήσεις τους να σπασουν την πολιτική της λιτοτητας. Σε αυτο τον αγώνα της σιγήσας οτι θα έχουν την συμπαράσταση ολοκληρης της εργατικής τάξης.

Αγγελικη Μιχαηλ

**ΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ****Παλεύουμε για**

Σοσιαλισμο μεσα απο την ανεξαρτητη δραση της εργατικης ταξης

Οι εργατες δημιουργουν ολο τον πλουτο μεσα στον καπιταλισμο. Μια νεα κοινωνια απαλλαγμενη απο την εκμεταλλευση, ο σοσιαλισμος μπορεί να δημιουργηθει μονο οταν οι εργατες παρουν συλλογικα στα χερια τους τον ελεγχο ολου του κοινωνικου πλουτου και προγραμματισουν την παραγωγη και τη διανομη συμφωνα με τις ανθρωπινες αναγκες.

Επανασταση και οχι ρεφορμισμο

Ο καπιταλισμος δεν παρνει διορθωσεις. Πρεπει να ανατραπει με την εργατικη δραση. Δεν υπαρχει κοινοβουλευτικος δρομος προς μια τετοια αλλαγη. Το κοινοβουλιο, ο στρατος, η αστυνομια, η δικαιοσυνη, ολο το αστικο κρατος λειτουργει για να προστατευει το συμφερον της αρχουσας ταξης. Η εργατικη ταξη θα χρειαστει το δικο της κρατος, στηριγμενο στην αμεση δημοκρατια, στα συμβουλια αντιπροσωπων απ' τους χωρους δουλειας και στην εργατικη πολιτοφυλακη.

Διεθνισμο και οχι «σοσιαλισμο σε μια μονο χωρα» η «σοσιαλισμο με εθνικα χρωματα»

Η εμπειρια της Ρωσιας αποδεικνυει οτι ακομα και μια νικηφορα εργατικη σοσιαλιστικη επανασταση οπως ο Οκτωβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιωσει σε απομονωση. Τα καθεστωτα της ΕΣΣΔ με τα την επικρατηση του σταλινισμού, της Κίνας και των αλλων ανατολικων χωρων είναι κρατικο καπιταλισμοι οπου η εκμεταλλευση και η καταπιεση της εργατικης ταξης δεν διαφερεει απο τη Δυση. Γι' αυτο, υποστηριζουμε τις εργατικες εξεγερσεις εναντια στη γραφειοκρατικη αρχουσα ταξη αυτων των χωρων.

Υποστηριζουμε ολα τα εθνικοαπελευθερωτικα κινηματα που αντιστεκονται στην ιμπεριαλιστικη καταπιεση. Η δυναμη που θα τσακισει τελειωτικα τον ιμπεριαλισμο είναι η ενοτητα της εργατικης ταξης σε διεθνη κλιμακα απο την Νεα Υορκη ως τη Σεουλ και απο το Λονδινο ως το Σαο Παολο.

Αντιπαλευουμε καθε μορφη σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρισεων που απειλει να διασπασει τους εργατες.

Απεναντι στην αντιτουρκικη πολεμοκαπηλεια της «δικης μας» αρχουσας ταξης υποστηριζουμε το συνθημα Ελληνες και Τουρκοι εργατες ενωμενοι.

Ειμαστε αντιθετοι στην καταπιεση των τουρκοκυπριων, τον οικονομικο, πολιτικο, και πολιτιστικο αποκλεισμο που τους επιβαλλει η δικη μας αρχουσα ταξη και υποστηριζουμε το δικαιομα τους στην αυτοδιαθεση.

Επαναστατικο Κομμα της εργατικης πρωτοποριας

Η εργατικη ταξη μπορεί να απελευθερωσει τον εαυτο της και ολους τους καταπιεσμενους μεσα απο τη δικη της δραση. Για να κερδηθουν ολα τα κομμάτια της ταξης σε αυτη την παλη είναι απαραίτητο να οργανωθουν τα πιο ξεκαθαρα και μαχητικα τμηματα σε ενα επαναστατικο εργατικο κομμα. Ενα τετοιο κομμα μπορεί να πειθει τους εργατες για την επαναστατικη προοπτικη παρεμβαινοντας στους μαζικους αγωνες. Ειμαστε αντιθετοι σε καθε αντιληψη υποκαταστασης της ταξης, απ' οπου και αν προερχεται.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ**“Πριν απο τη βροχη”**

Μια αντιπολεμικη ταινια απο την Δημοκρατια της Μακεδονιας

Μια συναρπαστικη ταινια απο την Δημοκρατια της Μακεδονιας, η αντιπολεμικη ταινια του Μιλτσο Μαντσεφσκι «Πριν απο τη βροχη» που τιμηθηκε με το Χρυσο Λιονταρι στο Φεστιβαλ Βενετίας 1994, παιζεται στο Στουτιο απο τις 17 του Απριλη.

Είναι μια κραυγη αγωνιας για τον κινδυνο να γινουν τα Σκοπια ενα καινουργιο Σεραγεβο. Το σεναριο στηριζεται στο υποθετικο ξεσπασμα εθνικιστικων συγκρουσεων αναμεσα στους Μακεδονες και στους Αλβανους κατοικους της γειτονικης χωρας.

Τα τρια μερη της ταινιας κανουν ενα κυκλο μεσα στον χρονο. Σ'ενα χωριο της Δημοκρατιας της Μακεδονιας, ενοπλες ομαδες κυνηγουν μια νεαρη Αλβανη για να εκδικηθουν το φονο ενος «δικου τους». Λιγο πριν ξεσπασει η βροχη, το κοριτσι βρισκε καταφυγιο στο κελι ενος νεαρου Μακεδονα μοναχου που την ερωτευεται και την σωζει απο τους δικτες της. Οι δυο νεοι περιπλανονται στα βουνα μεχρι που συναντουν τους συγγενης της γυναικας.

Το δευτερο μερος της ταινιας μας μεταφερεει στον Λονδινο. Ενας φωτορεπορτερ που η καταγωγη του είναι απο τη Μακεδονια, επιστρεφει απο μια αποστολη στη Βοσνια. Αηδιασμενος απο το ρολο των ΜΜΕ στον πολεμο, αποφασίζει να γυρισει στην πατριδα του, εγκαταλειποντας την καριερα που ανοιγοταν μπροστα του.

Ομως επιστρεφοντας στο χωριο του βρισκε μια κατασταση εντελως διαφορετικη απο οτι πριν 26 χρονια οταν εφυγε μεταναστης. Η καχυποψια κυριαρχει αναμεσα σε Μακεδονες και Αλβανους, το χωριο είναι

χωρισμενο στα δυο. Ο πρωην φωτορεπορτερ αρνειται να δεχθει την κατασταση. Συγκρουεται με τους «ομοεθνεις» φιλους του και οταν αυτοι οπλιζονται για να σκοτωσουν την νεαρη Αλβανη, αυτος την αρπάζει απο τα χερια τους. Το φιλμ τελωνει καθως ο ουρανος σκοτεινιαζει απο συννεφα και το κοριτσι τρεχει να κρυφτει σε ενα μοναστηρι. Βρισκομαστε ξανα στην αρχη της ταινιας.

Δραση

Ο Μαντσεφσκι με εξαιρετικα λιτο τροπο κατορθωνει να δωσει το αντιπολεμικο του μηνυμα μεσα απο την ζωη των απλων ανθρωπων. Δεν κοιταζει τον κοσμο «αφ' υψηλου», οι ηρωες του δεν είναι μια αμορφη μαζα απο «κακους» ή «αβουλους», οπως κανει ο Κουστουριτσα στο Underground.

Το κοριτσι απο την αλβανικη μειοτητα ερωτευεται ενα Μακεδονα

και τελικα σκοτωνεται απο τους Αλβανους συγγενεις της. Ο Μακεδονας φωτορεπορτερ για να την σωσει πεφτει νεκρος απο τις σφαιρες των «ομοεθνων» του.

Ο κυκλος που κανει η ταινια δεν υποδηλωνει απαισιοδοξια. Τα πραγματα αλλαζουν απο την δραση των ανθρωπων. Το εργο ξεκινα και καταληγει με τη φραση «Ο χρονος δεν τελωνει ποτε, αλλα και ο κυκλος δεν είναι στρογγυλος».

Σιγουρα λειπει μια καθαρη αναφορα στους πραγματικους υπευθυνους των πολεμων, τις αρχουσες ταξεις και τους εθνικιστες πολιτικαντιδες. Ομως για τον Μαντσεφσκι η απαντηση στον εθνικισμο δεν βρισκεται καπου απομακρα. Πηγαζει μεσα απο τους απλους ανθρωπους της ταινιας που δρουν, που θυμονται, που σκεφτονται και που, πανω απ'ολα, συγκρουονται με την κατασταση που τους επιβαλλουν καποιοι αλλοι.

Ο σκηνοθετης δειχνει οτι δεν εχει πολλες αυταπατες για το ρολο της «πολιτισμενης» Ευρωπης. Μετα απο ενα καυγα αναμεσα σε Μακεδονες μεταναστες μεσα σ'ενα πολυτελες λονδρεζικο εστιατοριο, ενας πελατης με αρκετη δωση ρατσισμού λει στο γκαρσονι: «Ευτυχως που δεν ηταν παλιόιρλανδοι» το γκαρσονι απανται: «Μαλιστα κυριε, Ιρλανδος ειμαι εγω».

«Η ταινια είναι περισσότερο μια προειδοποιηση» λει ο ιδιος ο Μαντσεφσκι σε μια συνεντευξη του. «Προκειται για μια ιστορια που μπορεί να συμβει στην Βορεια Ιρλανδια στις χωρες της πρωην Σοβιετικης Ενωσης, στην Αφρικη, στην Αμερικη... Πολιτικοι κι εγκληματιες μανιπουλαρουν μια ασταθη κατασταση για τους δικους τους σκοπους, αδιαφοροι για την ανθρωπινη τραγωδια.»

Πραγματι αυτο που ειδαμε να συμβαινει στο «Πριν απο την βροχη» το ζησαμε και εδω στη Κυπρο. Η πολιτικη του εθνικου ξεκαθαρισματος που εφαρμοσαν οι ελληνοκυπριοι εθνικιστες απο το '63 μεχρι το '67 και ο τουρκικος στρατος το '74 εφεραν τη βαρβαροτητα και τη δυστυχια σε χιλιαδες τουρκοκυπριους και ελληνοκυπριους απλους ανθρωπους.

Σε μια τετοια ταινια καταγγελια του εθνικισμού η αντικατασταση απο την εταιρεια διανομης της λεξης Μακεδονια ή των παραγωγων της με τις λεξεις «Σκοπια», «Σκοπιανος», «Σκοπιανα», στους υποπιτλους είναι απαραδεκτη και ταυτοχρονα γινεται και γελοια.

Μικρο ομως το κακο, το φιλμ του Μαντσεφσκι με μια ευρηματικη σκηνοθεσια και φανταστικη φωτογραφια αλλα και την καταπληκτικη μουσικη αξίζει να μη το χασει κανεις.

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**ΛΕΥΚΩΣΙΑ****Πυρηνας Κεντρου**

Συνεδριαζει στα γραφεια της Ε.Δ η ωρα 8:00μμ

2/5: Κοινη συνεδρια των πυρηνων Λευκωσιας με θεμα:7 χρονια απο τη σφαγη της Τιενανμην
8/5: Μαρς '68

14/5: Συμμετεχει στην ανοιχτη συζητηση για τις εκλογες - Intercollege

22/5: Παρεμβαινει στις προεκλογικες συγκεντρωσεις

29/5: Αναλυση του αποτελεσματος των εκλογων

Πυρηνας Αγλαντζιας

Συνεδριαζει καθε Πεμπτη στα γραφεια της Ε.Δ. η ωρα 7:15μμ

2/5: Κοινη συνεδρια των πυρηνων Λευκωσιας με θεμα:7 χρονια απο τη σφαγη της Τιενανμην
8/5: Μαρς '68

14/5: Συμμετεχει στην ανοιχτη συζητηση για τις εκλογες - Intercollege

23/5: Παρεμβαινει στις προεκλογικες συγκεντρωσεις

29/5: Αναλυση του αποτελεσματος των εκλογων

Πυρηνας Στροβολου

Συνεδριαζει στο Στροβολο, οδος Πτολεμαϊδας ωρα 7:00 μ.μ.

2/5: Κοινη συνεδρια των πυρηνων Λευκωσιας με θεμα:7 χρονια απο τη σφαγη της Τιενανμην
8/5: Μαρς '68

14/5: Συμμετεχει στην ανοιχτη συζητηση για τις εκλογες - Intercollege

22/5: Παρεμβαινει στις προεκλογικες συγκεντρωσεις

29/5: Αναλυση του αποτελεσματος των εκλογων

ΛΕΜΕΣΟΣ

Συνεδριαζει καθε Παρασκευη στα γραφεια της οργανωσης Ηπειρου 9η ωρα 8μ.μ. τηλ 747665

3/5: Εθνικισμος και εργατικη ταξη
10/5: Παρεμβαινει στις εκδηλωσεις για τα 70χρονα του ΑΚΕΛ

15/5: Ανοιχτη συζητηση για τις εκλογες - Ξενοδοχειο Aqua Marina

24/5: Παρεμβαινει στις προεκλογικες εκδηλωσεις

29/5: Αναλυση του αποτελεσματος των εκλογων

**ΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

Μηνιαια σοσιαλιστικη εργατικη εφημεριδα της Οργανωσης «Εργατικη Δημοκρατια»
Γραφεια: οδος Αρχιεπ. Μακαριου Γ' 92 Καϊμακλι.
Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
Fax - τηλ. 02-349770
Υπευθυνος για το νομο: Ντινος Αγιωμαμιτης

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Γραφτειτε συνδρομητες

Συνδρομη για ενα χρονο

Εσωτερικου £5 - Εξωτερικου £10

ΟΝΟΜΑ _____

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _____

Τ.Κ. 7280 ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ: Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΤΡΕΛΟΚΟΜΕΙΟΥ

Τα τελευταία χρόνια ακόμη συνεχίζεται το μονοοικονομικό σύστημα που μπορεί να λειτουργήσει. Στην Κύπρο, ιδιαίτερα με την εκλογή Κληρίδη, η κυβέρνηση εταξε σαν σκοπό της τον "εξουγχρονισμό" και τη "φιλελευθεροποίηση" της οικονομίας.

Από τους υπουργούς της κυβέρνησης, τους εργοδότες και τις οργανώσεις τους το μήνυμα είναι ένα: ότι η "διεθνοποίηση" της οικονομίας και το "γκρεμισμα" των εμπορικών συνόρων απαιτούν λιγότερο κράτος. Οτι το κράτος είναι εμπόδιο και για να «ορθοδοποήσει» η οικονομία "μας" πρέπει να αφήσουμε τις δυνάμεις της αγοράς να λειτουργήσουν ανεμπόδιστα.

Όμως για ποιους το συμφέρον μπορεί να είναι οι ιδιωτικοποιήσεις στις υπηρεσίες Υγείας και Παιδείας, στην ΑΤΗΚ, στα αεροδρόμια, στα λιμάνια, στα ταχυδρομεία και στα σφαγεία;

Γιατί δεκάδες εργοστάσια ενδύσης και υποδησης με επενδύσεις εκατομμυρίων λιρών κλείνουν και χιλιάδες εργαζόμενοι πετούν στο δρόμο; Γιατί κλείνουν ξενοδοχεία και απολούνται ξενοδοχοπάλληλοι τη στιγμή που οι τουρίστες αυξάνονται κάθε χρόνο; Πως συμβαίνει να χύνονται εκατομμύρια λίτρα γάλα στους βοθρούς τη στιγμή που ακριβοπληρώνουμε το χαλλούμι και τ' άλλα τυριά; Γιατί η νοθεία, τα σκανδαλά και η παντελής έλλειψη ελέγχου σ'αυτά που τρώμε και πίνουμε έχουν πάρει τρομακτικές διαστάσεις τα τελευταία χρόνια με προσφατό αποκορυφωμα την ασθένεια των τρελών αγελάδων;

Απο τις εκδόσεις *Εργατική Δημοκρατία* κυκλοφόρησε τελευταία το βιβλίο "Η Οικονομία του Τρελοκομείου - Αγορά και Καπιταλισμός Σήμερα", που μας βοηθάει να απαντήσουμε σ'αυτά τα ερωτήματα. Συγγραφέας του είναι ο Κρις Χαρμαν, διευθυντής του *Σοσιαλιστή Εργατή*, της εφημερίδας της αδελφής οργάνωσης της Εργατικής Δημοκρατίας στην Αγγλία, του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κομματος (SWP).

Τι προκαλεί τις κρίσεις;

Συνοψίζοντας ο Μαρξ πριν 160 χρόνια για το τι είναι ο καπιταλισμός εγγραφε ότι προκειται για ένα σύστημα όπου "απο τη μια έχουμε συσσώρευση του πλούτου κι απο την άλλη φτώχεια".

Ο κάθε καπιταλιστής επειδή φοβάται τον ανταγωνισμό απο τους άλλους καπιταλιστές προσπαθει να παραγει όσο το δυνατό περισσότερα βαζοντας τους εργατες να δουλεύουν πιο σκληρα και πληρώνοντας τους όσο το δυνατό λιγότερα λεφτα.

Το αποτέλεσμα είναι να υπάρχει μια δυσαναλογία αναμεσα στην τεραστία αναπτυξη των μεσων παραγωγής (εργοστάσια, μηχανήματα) απο τη μια και την περιορισμένη αυξησή των μισθων και του αριθμου των εργατων που εργοδοτούνται.

Αυτή είναι η κυρία αιτία που προκαλεί την οικονομική κρίση είτε ο

Μαρξ.

Οι εργαζόμενοι με τα χαμηλά μεροκαμάτα δεν μπορούν ν'αγοράσουν τα προϊόντα που παραγουν οι ίδιοι με την εργασία τους.

Οι καπιταλιστές δεν μπορούν ν'αυξήσουν τους μισθους γιατί κατι τετοιο θα χτυπούσε τα κερδη τους που είναι η κινητήρια δύναμη του συστήματος.

Όμως αν τα προϊόντα στοιβαζονται και δεν μπορούν να τα πουλήσουν οι καπιταλιστές τότε είναι υποχρεωμένοι να κλείσουν τα εργοστάσια και ν'απολύσουν εργαζόμενους.

Ετσι το συνολικό ποσο των μισθων μειωνεται ακαμα περισσότερο με αποτέλεσμα και άλλες εταιρειες (π.χ. που παραγουν πλυντήρια) να μην μπορούν να πουλήσουν τα προϊόντα τους.

Ξεκίνα λοιπον μια "κρίση υπερπαραγωγής" σ'ολοκληρο το σύστημα με αδιαθετα προϊόντα που στοιβαζονται και που δεν μπορεί ο κοσμος ν'αγορασει.

Αυτο ήταν και το επαναλαμβανόμενο χαρακτηριστικό της καπιταλιστικής κοινωνίας τα τελευταία 160 χρόνια.

Γιατι δεν επενδύουν οι καπιταλιστές απο τα κερδη τους ετσι που ν'ανοιχτούν δουλειες και να μπορούν περισσότεροι εργαζόμενοι ν'αγοραζουν τ'απουλητα προϊόντα;

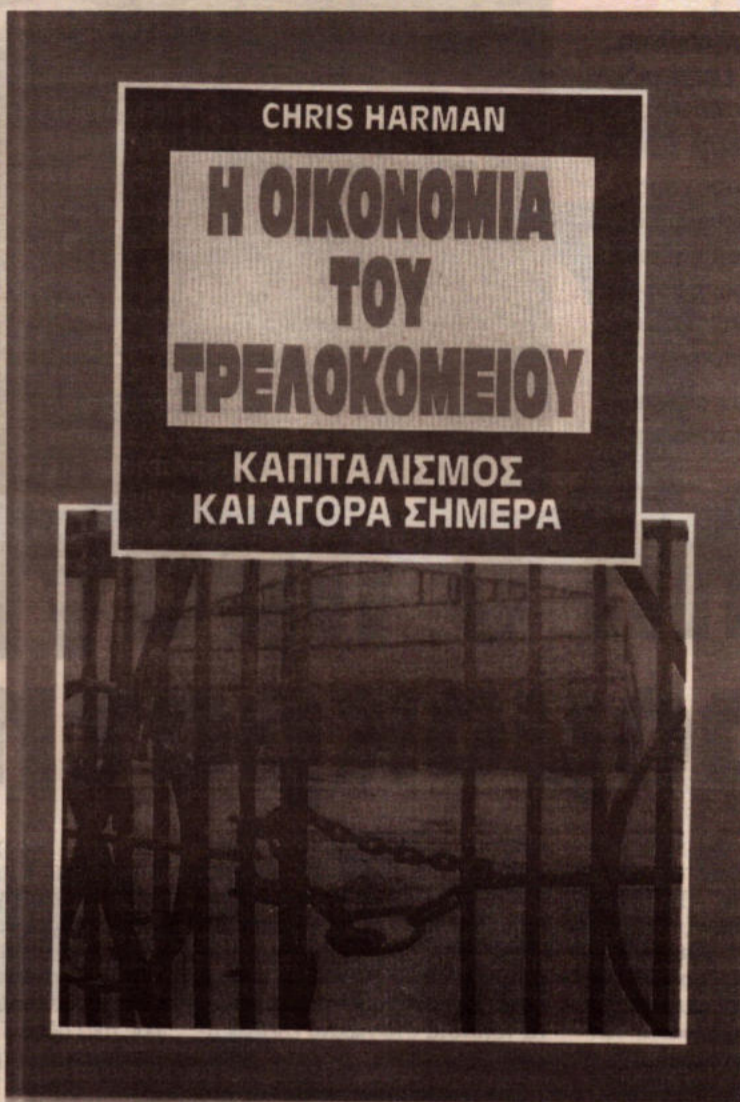
Οι καπιταλιστές επενδύουν μονο όταν είναι σιγουροι οτι θα εξασφαλίσουν ένα "λογικό" κερδος. Αν όχι τότε δεν διακινδυνεύουν και προτιμούν να έχουν τα λεφτα τους στην τραπεζα ή αναλογα να τα παίζουν στο χρηματιστήριο.

Αν θεωρουν οτι οι συνθήκες λ.χ. είναι ευνοϊκες τρεχουν να επενδύσουν σε καποιους 'δυναμικούς' τομεις ελπίζοντας σε γρηγορα και μεγάλα κερδη.

Τότε αρχίζουν ολοι να επενδύουν, πεφτοντας ο ένας πανω στον άλλο, ψαχνοντας γη για να χτίσουν εργοστάσια και υποστατικά, αγοράζοντας μηχανήματα, την εργασία ειδικευμένων εργατων κ.ο.κ. Αυτή η οικονομική ανθηση όμως δεν μπορεί να κρατήσει πολυ.

Ο ξεφρενος ανταγωνισμος για ν'αγορασει γη, πρώτες υλες, μηχανήματα και εργατες οδηγει στο να ανεβουν οι τιμες.

Η οικονομία φτανει ένα σημείο στο οποίο οι επιχειρησεις ανακαλύπτουν οτι τα κοστα τους έχουν ανεβει τόσο που υπονομευουν τα κερδη τους. Ετσι το όργιο επενδύσεων και οικονομικής δραστηριότητας το δια-

δέχεται η οικονομική υφεση.

Σταματούν να χτίζονται άλλα εργοστάσια και υποστατικά, η οικονομική βιομηχανία μπαίνει σε υφεση και απολούνται οικοδομοί.

Το περιθώριο κερδους μειωνεται στην αυτοκινητοβιομηχανία για παραδειγμα, ετσι τα εργοστάσια κλείνουν και απολούνται εργατες. Σαν αποτέλεσμα η ζήτηση για ατσαλι πεφτει και η βιομηχανία χαλβα λειτουργει με μειωμένη αποδοχή και γίνεται "προβληματική".

Το κλεισιμο των εργοστασιων απλώνεται απο τομεα σε τομεα και μαζί μ'αυτο ολοένα και περισσότεροι εργαζόμενοι δεν μπορούν να αγοράσουν τα προϊόντα που παραγουν άλλες βιομηχανίες.

Η ιστορία του καπιταλισμου είναι ουσιαστικά η ιστορία τετοιων περιδικων κρίσεων.

Οι κρίσεις αυτές δημιουργούνται επειδή ακριβώς δεν υπάρχει προγραμματισμος, δεν υπάρχει τροπος να ελεγχθούν αυτές οι αποτομες κινήσεις του κεφαλαίου που τη μια περιοδο ξεδιπλώνεται ορμητικά σε επενδύσεις και την άλλη τρεπεται σε φυγή και αποσυρει τις επενδύσεις του.

Οι κρίσεις γίνονται χειρότερες

Όμως ο Μαρξ προβλεψε και κατι άλλο. Οτι ο καπιταλισμός καθώς θα γερναει, οι κρίσεις του θα χειροτερευουν, θα γίνονται πιο βαθιες και μακροσυρτες.

Η εργασία είναι αυτή που δημιουργει αξία και όχι οι μηχανες. Ετσι όταν αυξανονται οι μηχανες πιο γρηγορα απο την εργασία που είναι η πηγή του κερδους, η επένδυση αυξάνει γρηγορότερα απο την υπερα-

ξία, δηλαδή το κερδος.

Για να μπορέσει ο κάθε καπιταλιστής να επιβιώσει στον ανταγωνισμό με τους άλλους πρέπει διαρκώς να επενδύει σε καινούργιες και συγχρονες μηχανες που εξοικονομουν εργασία. Μ'αυτο τον τροπο ελπίζει ν'αρπάξει καινούργια κερδη που πριν πηγαιναν στους άλλους.

Αυτή η πίεση για νέες και μεγαλύτερες επενδύσεις μπαίνει και στους υπολοίπους καπιταλιστές που επενδύουν σε τεχνολογίες εξοικονομησης εργασίας κι ετσι σταδιακά το ποσοστό του κερδους σ'ολο τ'ο σύστημα μειωνεται.

Σήμερα με τις εταιρείες κο-

λοσους που κυριαρχουν στον κοσμο, το μεγεθος της επένδυσης που χρειάζεται σε εργοστάσια και μηχανήματα είναι γιγαντιαίο ενώ την ίδια στιγμή το ποσοστό κερδους είναι χαμηλότερο απο προηγούμενα.

Γι'αυτο παρολο που κάθε καπιταλιστής μπορεί να σχεδιάζει τεραστία επενδυτικά προγραμματα δεν τολμα να τα υλοποιήσει απο το φόβο μπηώς και χρεωκοπήσει.

Γιατροσοφία

Στο βιβλίο του Χαρμαν περιγράφεται πως όλες οι συνταγές που η αρχούσα τάξη εβλεπε σαν οριστική θεραπεία, αποδειχτηκαν γιατροσοφία, ανικα να αναστρέψουν την τάση του συστήματος προς την κρίση.

Στις αρχες του αιωνα η εμφάνιση γιγαντιων μονοπωλιων οδήγησε σε παγκοσμιο πόλεμο αναμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις για τον ελεγχο της παγκοσμίας αγοράς.

Στη δεκαετία του 30 μετα το σοκ της παγκοσμίας οικονομικής κρίσης η κρατική παρεμβάση ήταν το φάρμακο που προτειναν οι καπιταλιστές που όμως δεν εμποδισε το ξεσπασμα του Β' Παγκ. Πολεμου.

Στις δεκαετιες που ακολουθησαν μετα τον πόλεμο η κρατική παρεμβάση, ο ανταγωνισμος των δυο υπερδυναμεων και η κούρσα των εξοπλισμων δημιουργησαν την πιο μακροχρονη περιοδο αναπτυξης του καπιταλισμου για να φτασουμε στα μεσα της δεκαετίας του '70 όπου η κρίση ξαναχτυπα.

Για 20 χρόνια τώρα διανυουμε την πιο μακροσυρτη περιοδο κρίσης στην ιστορία του καπιταλισμου, όπου οι "περιφημες" ανακαμψεις της οικονομίας είναι επιφανειακες και αποτελούν συντομα διαλείματα.

Σήμερα ο μονος τροπος που προσπαθούν να ξεφυγουν απο την κρίση οι καπιταλιστές είναι οι συνεχείς επιθεσεις στο βιοτικό επίπεδο των εργαζόμενων και σε όλες τις κατακτήσεις τους. Αυξανοντας δηλαδή την εκμεταλλευση.

"Η τάση να μειωνεται το ποσοστό κερδους δεν σημαίνει οτι πάντα αυτο πεφτει, όπως ακριβώς ο νομος της βαρυτητας δεν εμποδίζει λ.χ. αεροπλانا και πυραυλους να πηγαινουν προς τα πανω. Αυτή η τάση όμως δρα σαν μια καθοδική πίεση στο κερδος, την οποία οι καπιταλιστές ψαχνουν να βρουν τροπους ν'αντιστρέψουν", γραφει ο Χαρμαν.

Οι τροποι αυτοι αποσκοπουν στο να αυξήσουν το ποσοστό εκμεταλλευσης των εργαζόμενων. Αυξανοντας τις ωρες εργασίας είτε εμμεσα είτε αμεσα χωρίς αύξηση στο μισθο. Με το να πιεζουν τους εργατες να δουλεύουν σκληρότερα, αυξανοντας την ενταση της δουλειας με το επιχειρημα της αύξησης της παραγωγικότητας και του 'εξουγχρονισμού' και τελος με την ώμη περικοπή στους μισθους, τα ωφελήματά και τις κοινωνικές παρχες που το σύστημα σε μια προηγούμενη περιοδο υποχρεώθηκε να δώσει στους εργαζόμενους.

Η λυση

Όπως γραφει ο Κρις Χαρμαν: "Ο καπιταλισμός στα μεσα της δεκαετίας του 1990 φαίνεται τόσο διαφορετικός απο τον καπιταλισμό της δεκαετίας του 1950, όσο διεφερε και ο τελευταίος απο τον καπιταλισμό της δεκαετίας του 1930. Για άλλη μια φορα αντιμετωπιζουμε υψηλα επίπεδα ανεργίας, επανειλημμένες υφεσεις και τεραστίες δεξαμενες φτώχειας".

Με τη σειρά τους όλα αυτά παραγουν ολο και πιο φρικαλεους "τοπικούς" πολεμους και αγριες εκρήξεις εθνικού και θρησκευτικού μισους.

Μπροστα σ'αυτή τη φρίκη του συστήματος οι σημερινοι αποστολοι του φιλελευθερισμου το μονο που προτεινουν είναι να προσαρμοστομε στις απανθρωπες πιεσεις του ανταγωνισμού και της αγοράς. Απο την άλλη οι ανανεωμένοι ρεφορμιστες όπως η ηγεσία του ΑΚΕΛ αναγνωρίζουν οτι η ελευθερη αγορά έχει να παιξει θετικό ρολο φθανει «να ρυθμιστεί η ανεξέλεγκτη και άναρχη λειτουργία των νομων της» στα πλαίσια μιας «μεικτής οικονομίας».

Όμως η εναλλακτική λυση δεν προκειται να ερθει δουλεύοντας μεσα στη λογική του συστήματος. Όπως γραφει ο Χαρμαν: "Δεν θα ερθει αν αποδεχομαστε την παρανοϊκή λογική της αγοράς, της ανταγωνιστικής συσσώρευσης, του να δουλεύει κανεις σκληρότερα για να μη χάσει τη δουλειά του. Η λυση μπορεί να ερθει μονο πολεμώντας εναντια στο σύστημα και το καταστρεπτικό αποτέλεσμα που έχει η λογική του πανω στις ζωες της πλειοψηφίας του κοσμου".

Και σ'αυτή τη μάχη όπως διακηρυσαν ο Μαρξ και ο Ενγκελς ένα αιωνα πριν έχουμε "ένα ολοκληρο κοσμο να κερδισουμε".

Φαιδωνας Βασιλειαδης

Οι 17 Έλληνες τουρίστες που σκοτώθηκαν από την επίθεση στο Κάιρο σχεδόν επισκίασαν στις ειδήσεις των εφημερίδων και των καναλιών την μεγάλη σφαγή των εκατοντάδων αμαχών στο Λίβανο από τους βομβαρδισμούς του Ισραήλ.

Την ώρα που το Ισραήλ δολοφονεί εκατοντάδες αμαχούς, την ώρα που η καταστολή εναντίον στους Παλαιστίνιους δυναμώνει, αντί για συμπαρασταση στους λαούς που παλεύουν, μιλιανε για «εξτρεμιστές Αραβες» και συμπαρατάσσονται με τον Κλιντον και τα καλέσματα του «για την παταξη της διεθνούς τρομοκρατίας», δηθεν στο όνομα της «ειρήνης».

Ποιος όμως πραγματικά φταιει για την βία και τον πόλεμο στη Μεση Ανατολή και γιατί πρέπει να συμπαρασταθούμε στους Αραβες εργάτες και τους αγώνες τους;

Το Ισραήλ ο πραγματικός τρομοκράτης

Εκατον τρεις άνθρωποι -όλοι τους αμαχοί πρόσφυγες- σκοτώθηκαν μετά τον ισραηλινό βομβαρδισμό προσφυγικού στρατοπέδου του ΟΗΕ. Λίγες μέρες πριν τέσσερα παιδιά και δύο γυναίκες έχασαν την ζωή τους μέσα σ'ένα ασθενοφόρο που χτυπήσαν ισραηλινά ελικόπτερα με πυραύλους. «Τα πτώματα βρίσκονται στιβαγμένα στο νοσοκομείο της Τυρού», δήλωνε ένας γιατρός. «Δεν μπορούμε να τα θάψουμε γιατί οι ισραηλίνοι βομβαρδίζουν συνεχώς την πόλη».

Συνολικά οι νεκροί από την στιγμή που άρχισε η επίθεση έχουν ξεπεράσει τους εξακόσιους. 400.000 άνθρωποι έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους στο νοτιο Λίβανο και να καταφύγουν στη Βηρυτό. Οι βομβαρδισμοί έχουν ολοκληρωτικά καταστρέψει δύο σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, το μεγαλύτερο μέρος του δικτύου ύδρευσης και αποχέτευσης των πόλεων, έχουν ισοπεδώσει δεκάδες χωριά.

Η κυβέρνηση του Ισραήλ υποστηρίζει ότι η «επιχείρηση ήταν αναγκαία για να χτυπηθούν οι βάσεις της ισλαμικής οργάνωσης Χαζμπολαχ, των ανταρτών που εξαπολύουν επιθέσεις με πυραύλους στο βορειο Ισραήλ. Όμως οι επιθέσεις της Χαζμπολαχ ήταν η αντίδραση στη δολοφονία τριών αμαχών από ισραηλινούς στρατιώτες στο νοτιο Λίβανο που το Ισραήλ έχει καταλάβει εδώ και χρόνια. Από το 1994 μέχρι σήμερα, δώδεκα άνθρωποι έχουν δολοφονηθεί από το ισραηλινό στρατό κατοχής- οι τρεις από αυτούς ήταν μικρά παιδιά.

Τι κρύβεται πίσω από τη σφαγή που έχει ξεκινήσει το Ισραήλ στο Λίβανο; Τους τελευταίους μήνες, μετά από τις βομβιστικές επιθέσεις αυτοκτονίας των Παλαιστίνιων της Χαμάς στην Ιερουσαλήμ, ο Περεζ δεχεται επιθέσεις από τη δεξιά αντιπολίτευση του κόμματος Λικούντ. Το κατηγορούν γιατί δεν «στελνει τα ισραηλινά τανκς στην Δυτική Οχθη και στη Λωριδα της Γαζας για να ξεμπερδεύουν μια και καλή με τους Παλαιστίνιους». Ο Αριέλ Σαρν, ο δολοφονος Υπουργός Άμυνας στην διάρκεια της προηγούμενης ισραηλινής επέμβασης στο Λίβανο το 1982, ζήτησε να «κλιμακωθεί η καταστολή των Παλαιστίνιων και να πεταχτεί στα σκουπίδια η συμφωνία με τον Αραφάτ».

Στην πραγματικότητα ο Περεζ χρησιμοποιεί τις δολοφονικές επιθέσεις στο Λίβανο σαν μια επιδείξη πυγμής λίγο πριν τις εκλογές που θα γίνουν

στο Ισραήλ στις 29 του Μαΐ. Στο κέντρο της προεκλογικής του καμπάνιας είναι το σύνθημα «Το Ισραήλ είναι δυνατό με τον Περεζ». Το ολοκαύτωμα στο Λίβανο σχεδιάστηκε από τα επιτελεία του Περεζ για να αποδείξει τη «δύναμη του Ισραήλ», παράλληλα με την κλιμακώση των καταπιεστικών μέτρων εναντίον στους Παλαιστίνιους και τις πιέσεις στον Αραφάτ.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το Ισραήλ εισβάλει στο Λίβανο. Το 1982 επιτέθηκε και κατέλαβε το νοτιο τμήμα της χώρας με στόχο να βοηθήσει τους φασιστές Φαλλαγγίτες στον εμφύλιο πόλεμο εναντίον στις δυνάμεις της Αριστεράς και των Παλαιστίνιων. 20.000 άνθρωποι σκοτώθηκαν, ανάμεσα τους 800 γυναίκες και παιδιά στα προσφυγικά στρατόπεδα της Σαμπρά και Σατίλα. Η Χαζμπολαχ ιδρύθηκε μόνο αφού το Ισραήλ τσάκισε το Παλαιστινιακό κίνημα στα προσφυγικά στρατόπεδα. Το Μαΐ του 1993 η Γενική Συνομοσπονδία Εργασίας Λιβανού κάλεσε γενική απεργία. Αγριές μάχες ξεσπάσαν ανάμεσα στους απεργούς και τον στρατό και το Ισραήλ εισέβαλε ξανά σκοτώνοντας 120 αμαχούς και αναγκάζοντας 300.000 να παρουν το δρόμο της προσφυγίας.

Μαντροσκυλλο

Ο πραγματικός τρομοκράτης στη Μεση Ανατολή είναι το κράτος του Ισραήλ και οι ιμπεριαλιστές που το στηρίζουν. Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο οι ΗΠΑ και οι Δυτικοί σύμμαχοί τους εστίασαν στην περιοχή με τα μεγαλύτερα γνωστά κοιτάσματα πετρελαίου ένα κράτος - τοποτηρητή των συμφερόντων τους. Από το 1947 που ο ΟΗΕ αποφάσισε τον διαμελισμό της Παλαιστίνης, το Ισραήλ έχει μια ιστορία συνεχών επεμβάσεων στις γύρω χώρες.

Το 1948 με σφαγές αναγκάσε πάνω από ένα εκατομμύριο Παλαιστίνιους να εγκαταλείψουν τα μέρη που ζούσαν για αιώνες. Το 1956 εισέβαλλε μαζί με την Βρετανία και τη Γαλλία στην Αιγύπτο. Το 1967 κατέλαβε μεγάλες εκτάσεις από την Ιορδανία, τη Συρία και την Αιγύπτο μετά από αιματηρό πόλεμο που επαναληφθηκε το 1973. Το 1982 και το 1993 εισέβαλλε στο Λίβανο.

Αυτό το κράτος τρομοκράτης συνεχίζει μέχρι σήμερα να επιδοτείται με 6,5 δισεκατομμύρια δολάρια κάθε χρόνο από τις ΗΠΑ. Ο Κλιντον και οι

κυβερνήσεις στην Ευρώπη, υποσχόταν ότι με τις συμφωνίες που επεβαλλαν ανάμεσα στο Ισραήλ και τον Αραφάτ θα εφενραν την ειρήνη στη Μεση Ανατολή. Μαλιστα τις χρησιμοποιούσαν σαν «υποδειγμα» για τη Συμφωνία του Ντεϊτον για τη Βοσνία. Τα γεγονότα στο Λίβανο έδειξαν ακριβώς τι εννοούν.

Στις δολοφονικές επιθέσεις στο Λίβανο ο Περεζ είχε την συγκατάθεση των ΗΠΑ. Ο Κλιντον μπλόκαρε ακόμα και μια στοιχειώδη καταγγελία του Ισραήλ στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Αντιθέτα, αυτό που δήλωσε ήταν ότι «εκείνοι που έχουν επιρροή στη Χαζμπολαχ πρέπει να αποπλιστούν».

Ο Κλιντον, που επισκεφτηκε το Ισραήλ για τρίτη φορά στους τελευταίους 18 μήνες είχε ενθαρρυνει το Τελ Αβιβ να επιτεθεί στον Λίβανο. Στο «αντιτρομοκρατικό συνέδριο» που έγινε τον περασμένο μήνα στο Κάιρο είχε ζητήσει από τον Περεζ να συμπεριλάβει την Χαζμπολαχ στους «εχθρούς της ειρήνης», εστώ και αν η Λιβανέζικη οργάνωση δεν είχε σχέση με τις βομβιστικές επιθέσεις στην Ιερουσαλήμ.

Είναι φανερό ότι αυτό που θέλει το Ισραήλ και οι υποστηρικτές του δεν είναι η ειρήνη, αλλά «Συμφωνίες»

που τους παραχωρούν την πλήρη στρατιωτική και οικονομική κυριαρχία στην περιοχή. Το Ισραήλ έχει ήδη νομιμοποιησει με τέτοιες «Συμφωνίες» την καταπίεση των Παλαιστίνιων που ζουν στα κατεχόμενα εδάφη της Δυτικής Οχθής και της Λωριδας της Γαζας. Τώρα θέλει να χρησιμοποιήσει τη στρατιωτική ισχύ του για να αρπάξει το Λίβανο από τον έλεγχο της Συρίας και να επιβάλει αντιστοιχες «Συμφωνίες» και εκεί. Εκατομμύρια εργάτες και αγρότες στη Μεση Ανατολή θα ζουν αντιμετώπι με την βαρβαροτητα του πολέμου, της καταπίεσης, της προσφυγίας, όσο το κράτος του Ισραήλ υπάρχει για να επιτεθεί στις γειτονικές αραβικές χώρες και να εξοντώνει τους Παλαιστίνιους. Η μόνη διεξοδος για την ειρήνη είναι η καταστροφή του σιωνιστικού κράτους. Αυτό δεν μπορούν και δεν θέλουν να το κανουν οι αρχουσες τάξεις των γειτονικών Αραβικών κρατών- της Συρίας, του Ιρακ, του Ιραν, της Ιορδανίας. Είναι καθεστώςτα δικτατορικά που καταπιεζουν και εκμεταλλεουνται τους εργάτες και τους αγρότες τους και είναι έτοιμα για κάθε συμβιβασμο με τους ιμπεριαλιστές.

Οι μόνοι που έχουν αυτή τη δύναμη είναι τα εκατομμύρια των Αραβών

εργατών. Εδείξαν την δύναμη τους όταν εξεγερθηκαν το 1970 στην Ιορδανία, το 1975-82 στο Λίβανο, το 1977 στην Αιγύπτο, το 1979 στο Ιραν.

Οι ισλαμιστές που στην ουσία συνεργάζονται με τα αντιδραστικά αραβικά καθεστώςτα της περιοχής δεν μπορούν να δώσουν προοπτική σε αυτο τον αγώνα των παλαιστίνιων και των αραβών εργατών. Αν σήμερα καταφέρουν να κερδίζουν υποστήριξη αυτο οφείλεται όχι τόσο στο ότι ο κοσμος τραβιεται από το «οραμα» του ισλαμισμού, σαν μιας κοινωνίας πιο δικαίης για τους φτωχούς αλλά στο κενό που δημιουργεί η ελλειψη μιας αριστερης προτασης. Στην ουσία οι ισλαμιστές είναι η μόνη αντιπολίτευση που υπάρχει σήμερα στα αραβικά καθεστώςτα της περιοχής.

Μονο χιζοντας τις δικες τους επαναστατικές οργανώσεις οι Αραβες εργάτες μαζί και οι Παλαιστίνιοι μέσα κι έξω από το Ισραήλ, μπορούν να ανατρεψουν τις δικες τους αρχουσες τάξεις και να καταφέρουν ένα γερό χτυπημα στον ιμπεριαλισμο και στο σιωνιστικό κράτος-χωροφυλακα. Μονο τότε θα μπορεσουν να ζήσουν μαζί χωρίς πόλεμο αραβες και εβραίοι, μονο τότε η πραγματική ειρήνη θα έλθει στην περιοχή.

Ο Κληριδης στηριζει τους δολοφονους Σιωνιστες

Τα αεροπλάνα που βομβαρδίζουν το Λίβανο πιθανο να χρησιμοποιήσαν τον εναεριο χώρο της Κυπρου με την αδειά μαλιστα της κυβερνήσης Κληριδη.

Ο Κληριδης αρχικά το αρνήθηκε αλλά μετά υποχρεώθηκε να παραδεχτεί ότι όχι μόνο έδωσαν αδειά στα ισραηλινά αεροπλάνα αλλά ότι τους παρέχουν και διευκολυνσεις στο αεροδρόμιο Παφου. Η στηριξη του Κληριδη προς τους Σιωνιστες δολοφονους δεν περιορίζεται μονο σε αυτά αλλά τους προσφέρει και προστασία στις εδω εγκαταστάσεις τους. Η περιοχή που βρίσκεται το κτίριο της ισραηλινής πρεσβείας είναι απροσπελαστο ενώ οι η αστυνομία συλλαμβανει «τροληπτικά» αραβες εργαζομενους και φοι-

ητες που ζουν εδω και τους διώχνει.

Το πιο χαρακτηριστικό παραδειγμα είναι ο τουρκοκυπριος Ερολ Σουλείμαν, ελαιοχρωματιστής που κατοικεί στο συνοικισμο Στροβολος 2 του οπαίου το σπίτι εκανε ανω κατω η αστυνομία γιατί «θεαθηκε να κινείται μαζί με άλλους έξω από την πρεσβεία του Ισραήλ και το Προεδρικό» όπως αναφέρει η αστυνομική ανακοίνωση.

Δυστυχώς η αντιπολίτευση περιορίστηκε σε κριτική προς την κυβέρνηση γιατί επέτρεψε στο Ισραήλ «να χρησιμοποιεί το εδαφος μας για κοινές ασκήσεις με τον (τουρκο) καταχτητή» παρα για το ότι συνεργεί στη δολοφονία εκατοντάδων αμαχών και στο ξεριζωμα εκατοντάδων χιλια-

δων προσφυγων. Το δε ΑΚΕΛ στην ανακοίνωση του για την εισβολή στο Λίβανο εξίσωσε το Ισραήλ, το κράτος τρομοκρατη της περιοχής με τους ισλαμιστες της Χαζμπολαχ και τους καταγγειλε εξίσου.

Όμως οι αραβες εργάτες και νεολαίοι που πνιγμένοι από την αδικία και σπρωγμένοι από τα αδιέξοδα της ηγεσίας τους τραβιούνται στις ισλαμικές οργανώσεις δεν συγκρίνονται με κανένα τροπο με τους δολοφονους του Περεζ που για να εξυμνησουν τα συμφερόντα των ιμπεριαλιστών στη περιοχή σπερνουν τον ολεθρο και την καταστροφή σε χιλιαδες αθλους ανθρωπους. Ο τραγικός θανατος των 17 Ελλήνων τουριστών δεν πρέπει να μας κανει να ξεχναμε αυτή τη πραγματικότητα.